மதத்திற்சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தில் ஐந்திரியகத்துவம் இல்லையென்பது தர்மிஞானவாதியின் மதம். இவ்வாறு உருவமின்றிய கேவல சங்கு ஞானத்திலேனும் உருவ விசிஷ்ட சங்கு ஞானத்திலேனும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமே பீதவடிவ அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அந்த நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் உருவமின்றிய கேவல சங்கினோலேனும் வெண்மை உருவ விசிஷ்டத்தினாலேனும் சம்பவிக்கின்றது.

௧௨௮. தர்மிஞானவாதிகூறும் சங்குப் பொன்மையின் அத்தியாச அபாவமும், உபாத்தியாயர் கூறும் அதன் அநுவாதமும், தோஷமும்.

இத்தலத்திலும் தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார் :— யாண்டுச் சங்கில் பீத உருவத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சர்ப்ப ரஜத முதலியவற்றினைப்போல, பொன்மையின் அத்தியாசமும் சொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எப்படி ஸ்படிகத்தில் செம்பரத்தம் புஷ்பத்தின் கண்ணுள்ள செம்மையின் சம்சர்க்கத்தின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பீத சம்பந்தியாகிய பொன்மையினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சங்கிலிருக்கின்றது. பீதமாகிய பித்தத்தின் ஞானமின்றி அதன் சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் பீதமாகிய பித்தத்தின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சங்க பீதத்தின் அத்தியாசத்திலும் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால் பீதமாகிய சங்கினைக் கண்ணாற் காண்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயம் சம்பவிக்கின்றது. சங்கில் பீத உருவத்தின் சம்பந்தம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின் ஆபத்தியுமில்லை.

இவ்வாறு தர்மிஞானவாதி கூறுவாராயின் அவர் வார்த்தையில் இது கேட்கவேண்டியதாம்:—சங்கினிடத்துப் பீத உருவத்தின் சம்சர்க்காத்தியாசத்திற்கு ஏது பித்தத்தினது பீதத்தன்மையின் ஞானமாம். அது நேத்திரதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதா? அல்லது சங்கு தேசத்தில் பீதத்திரவியம் அடையப்பட்டதாய் அதனது பீதத்தன்

மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதா? முதற் பக்ஷத்தைக்
கூறின் நேத்திரஸ்தானத்திலுள்ள பீதத்திரவியத்தோடு நேத்திரத்தி
லுள்ள அஞ்சனத்தினோடு நேத்திரசையோகம் பொருந்தாதது
போல, நேத்திரத்தின் சையோகம் சம்பவியாமையால் அதன் சாக்ஷு
ஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகாது. ஆதலால் நேத்திரத்தின் கண்
ணுள்ள பீதமாகிய பித்தத்தினைக் கோசரிப்பது பரோக்ஷவிருத்தி
யாகும். அந்தப் பரோக்ஷவிருத்தியின்கண்ணுள்ள சாக்ஷியினால் சங்
கின் பீதத்தன்மையினது அபரோக்ஷப்பிரகாசம் உண்டாகாது. எவ்
வாற்றாலும் நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்
மையைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷுஷ விருத்தியை அங்கீகரிக்கி
னும், அவ்விருத்தியின்கண் அபிவியக்த சாக்ஷியோடு நயனதே
சத்திலுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மை மாத்திரத்தின் சம்
பந்த மிருக்கின்றது. சங்கினோடும் சங்கினிடத்துப் பீதத்தன்மை
யின் சம்பந்தத்தினோடும் சாக்ஷிக்குச் சம்பந்தமில்லை. ஆதலால்
சங்கிற்கும் சங்கினிடத்துப் பொன்மையின் சம்பந்தத்திற்கும்
சாக்ஷியினோடு சம்பந்தமின்மை யிருத்தலின் பிரகாசமுண்டாக
லாகாது. தாற்பரிய மிதுவாம்:—ஜபாகுசும (செவ்வரத்தம்பூ)
சம்பந்தமுள்ளதாகிய இரக்தத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்த
த்தின் உற்பத்தி ஸ்படிகத்தில் உண்டாகுங்கால், அவ்விடத்திலோ
இரக்தத்தன்மை, ஸ்படிகத்தன்மை, அங்ஙனமே இரக்தத்தன்மை
யின் சம்பந்தமென்னு மூன்று பதார்த்தங்களும் முன் இடத்
தில் இருத்தலால் ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷிக்கு
விஷயமாகின்றன. பீத சங்கின் அத்தியாசத்தில் பீதத்துவம்
(பொன்மை) நேத்திரதேசத்தி லிருக்கின்றது. பொன்மையின்
சம்பந்தத்தோடுகூடிய சங்கு முன் இடத்தி லிருக்கின்றது. ஆத
லால் ஒருவிருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினால் மூன்றினது பிர
காசம் சம்பவியாது. ஆதலால் நயனதேசத்திலுள்ள பித்தத்தி
னது பொன்மையின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோக மிரு
க்கின்றதென்னும் முதற்பக்ஷம் சம்பவியாது. ஆதலால் சங்குதேச
த்தில் அடையப்பட்ட பித்தத் திரவியத்தினது பீதத்தன்மையின்
அபரோக்ஷஞானம் நேத்திரத்தினால் உண்டாகின்றது. அதன்பின்
சங்கிற் பீதத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி
உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: குசும்பாவில் சம்பந்தமுள்ளதாகிய
படத்தில் குசும்பாத் திரவியத்தினது உருவத்தின் உணர்ச்சி உண்

டாகின்றது. ஆண்டு ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினால் குசும்பாத்திரவியமும், இரக்த நிறமும், அங்ஙனமே அதன் சம்பந்தியான படமுமாகிய இவற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஸ்படிகத்தில் செம்மைப்பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டும் ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினாலேயே எல்லாவற்றின் பிரகாசமு முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சங்குப்பொன்மைப் பிரமத்திலும் நயனதேசத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மைப்பித்தமும் சங்குதேசத்திற்சென் றடைகின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றதென்னும் இரண்டாவது பக்ஷத்தை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறிய தோஷமில்லை. ஏனெனின், மஞ்சள் நிறப்பித்தமும் சங்கமும் ஓரிடத்திருப்பனவா யிருத்தலின் மஞ்சள் நிறப் பித்தத்தைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷுஷவிருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினால் சங்கு, சங்கினிடத்துள்ள பொன்மையின் ஸம்ஸர்க்கம் என்பவற்றின் பிரகாசத்தை அங்கீகரித்தலில் ஓர் பாதகமுமில்லை. இவ்வாற்றால் சங்குதேசத்திற்சென்றபீதமாகிய பித்தம்யாதோ, அதன் பீதத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்சர்க்கத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றது. சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திரஜந்நியமாகின்றது. அங்ஙனமே சங்கினிடத்துச் சம்சர்க்காத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரம்பரையாகச் சங்குப் பொன்மை அத்தியாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சாக்ஷுஷத்தன்மைப் பிரதீதி சம்பவிக்கின்றதென்னும் தர்மிஞானவாதியின் வார்த்தையும் சம்பவியாது. ஏனெனின் சங்குதேசத்தில் பீத உருவமுடைய பித்தத்தின் செல்லுதல் உண்டாமாயின், பீதத்தன்மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத்துச் சகல திருஷ்டாக்களுக்கும் உண்டாதல் வேண்டும்.

கஉக. முற்கூறிய தோஷத்திற்குத் தர்மிஞானவாதியினாற் சொல்லப்படும் (இருமுறை) சமாதானமும், உபாத்தியாயரால் சொல்லப்படும் (இருமுறை) தோஷமும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் பித்தம் வெளிப்படுதலை எந்தப் புருஷன் காண்கின்றானோ, அவனுக்கே சங்கிற் பூசப்பட்ட பித்தத்தினது பொன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. எவனுடைய நேத்திரத்திற்

பித்த தோஷமில்லையோ, அவனுக்கு நேத்திரத்தினின்றும் வெளிப்படும் பித்தம் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் பித்தத்தினது பொன்மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத் துண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் பூமியில் எழும்புதலைச் செய்கின்ற பட்சியினது ஆதி எழும்புதற் கிரியையினைக் கண்டு இடைத்தொழிலையும் காண்கின்றவனுக்கே மிக வுயர்ந்தவிடத்தில் பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ, கீழ் இடத்தில் எழும்புதலைச் செய்வதனைக் காணாதவனுக்கு மிக வுயர்ந்தவிடத்துள்ள பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகாதோ, அங்ஙனமே எவனது நேத்திரத்தினின்றும் பீதமாகிய பித்தம் வெளிப்படுகின்றதோ, அவனுக்குமாத்திரம் வெளிப்படுதலின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சங்குதேசத்தில் அதன் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது; அந்நியனுக் கில்லையென்னும் இத்திருஷ்டாந்தத்தினால் அந்நிய புருஷனுக்குப் பொன்மை ஞானத்தினது ஆபத்தியின் பரிகாரம் கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் எவனுக்கு உயர்ந்த இடத்திலிருக்கும் பக்ஷி காணப்படுகின்றதோ, அவன் அந்நியபுருஷனுக்கு என்னுடைய நேத்திரத்திற்குச் சமீபமாக உன்நேத்திரத்தை வைத்துப்பார் என்று உபதேசஞ் செய்கிறான். அல்லது விரலைச் சுட்டினாலும் அந்நிய புருஷனுக்கும் உயரிடத்திலுள்ள பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. சங்கிற்பற்றியுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மையின் உணர்ச்சி எவ்விதத்தினாலும் அந்நியனுக்கு உண்டாகாமையின் திருஷ்டாந்தம் விஷமமாம். ஆதலால் சங்கு தேசத்தில் பித்தத்தின் செல்லுகை சம்பவியாது.

தர்மி ஞானவாதி இவ்வாறு கூறுகின்றார்:— தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் வெளிப்பட்ட பீத பித்தத்தின் பொன்மையின் அபரோக்ஷம் தோஷமுடைய நேத்திரத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்நிய புருஷர்களுக்குச் சங்கிற் பொன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பொன்மையின் அபரோக்ஷ அநுபவம் நேத்திரேந்திரியத்தினால் உண்டாகின்றது. நேத்திரத்தினால் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் சங்கினிடத்து உற்பத்தியாகின்றது. அதனைச் சாக்ஷி பிரகாசிக்கின்றது. சங்கினிடத்துப் பொன்மைச் சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியில் பரம்பரையாக் நேத்திரத்தின் உபயோக மிருத்தலால், சாக்ஷாத்தன்மை வியவகாரமும் சம்பவிக்கின்றது.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமும் அநுபூய
மான ஆரோபத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. ஸ்மரிக்கப்படும்
ஆரோபத்திற் சம்பவியாது. வேறிடத்து அநுபவிக்கப்பட்ட
தின் வேறிடத் துணர்ச்சியினை அநுபூயமான (அநுபவிக்கப்பட்ட)
ஆரோப மென்பர். எங்ஙனம்: சங்காகிய இடத்தின் கண்ணுள்ள
நேத்திரத்தின் பித்தத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின்
சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் உணர்ச்சி சங்கினிடத்து உண்டாகின்
றது. இது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஆரோபமாம். இவ்வாற்றால் சந்
நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினது தர்மத்தின் உணர்ச்சி அந்நியத்தி
லுண்டாகின்றது. ஆண்டு முழுவதும் அநுபூயமான ஆரோப
மாம். பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தினது விஷயத்தின் ஆரோப முண்
டாயின் அது அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோப மெனப்படுகின்றது. சந்
நிதிப்பட்ட உபாதியின் கண்ணேயே பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தின்
விஷயத்தன்மை உண்டாகின்றது. ஜலத்தில் நீலத்தன்மையின் அத்தி
யாசமுண்டாகின்றது. அது ஸ்மரீயமான (ஸ்மரிக்கப்படும்) ஆரோப
மாம். ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினை ஸ்மரிக்கப்படுவதென்பர். ஜலத்திற்கு
ஆதாரமான பூமி நீலமாயிருக்கின், அல்லது நீலமண்ணால் கலக்கப்
பட்ட ஜலமாயிருக்கின், ஆண்டு ஜலத்தின் நீலத்தன்மை அத்தியா
சம் அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோபமாகச் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால்
வெண்பூமியிலுள்ள நிர்மல ஜலத்திலும் ஆகாயத்திலும் நீலத்தன்
மையின் ஸ்மரிக்கப்படு மாரோப மிருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத்
தில் நீலஉருவ சம்சர்க்கமுடையதாகிய அதிஷ்டானத்தைக் கோச
ரிக்கும் சாக்ஷாஷ விருத்தியின் அங்கீகாரம் இன்மையால் பரம்
பரையாகவும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆத
லால் முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் சாக்ஷாஷத்தன்மை உணர்ச்சி
தர்மி ஞானவாதியின் மதத்திற் சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தி
யஸ்த பதார்த்தத்தினைத் தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் சாக்ஷி
பாஷியமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். உபாத்தியாயரது மதத்தில்
அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தின் ஐந்திரியக விருத்தி உண்டாகின்றது.
ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசத்திலும் சாக்ஷாஷத் தன்மையின்
உணர்ச்சி சம்பவிக்கின்றது. ஸ்தனத்தின மதுரமான பாலில் யாண்
டுக் கைப்பிரசத்தின் பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத்
தில் மதுரமான பால் அதிஷ்டானமாம். திரவியக் கிரகணத்தில்
இரஸனேந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை இல்லாமையால் மதுரமான

பாலின் உணர்ச்சியிலோ இரஸனேந்திரியத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லே. தர்மி ஞானவாதத்தில் அத்தியஸ்த கோசர ஐந்திரியக விருத்தி உண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் மதுரமாகிய பாலில் கைப்புப் பிரமத்திற்கு இராஸனத்தன்மை (ரஸனேந்திரியத்தால் அறியுந்தன்மை) சொல்லலாகாது. உபாத்தியாயரது மதத்திலோ கைப்பைக் கோசரிக்கும் இராஸன (ரஸனேந்திரிய) விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் கைப்புப் பிரமத்தில் இராஸனத்தன்மை வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.

௩௬௦. மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாசத்தின் இரஸனையால் கோசரிக்குந் தன்மை பூர்வகமான உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம்.

ஆனல் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—சர்ப்பமிரஜத முதலிய அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டான கோசர சாக்ஷுஷ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியின் சமகாலத்தில் உண்டாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியனவும் அதற்கே விஷயமாம். மதுரமாகிய பாலில் அந்தக் கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசமுண்டாயின் ஆண்டுப் பால் வடிவ இராசன விருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லே. ஆனல் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பது துவக்காம். ஆதலால் துவாச (தொக்கிந்திரிய) விருத்தி மதுரமான பால்வடிவமாகின்றது. அதனல் மதுரமான பாலின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. எந்தக்காலத்தில் மதுரமாகிய பாலினேடு சையோகமுண்டாகின்றதோ, அதே காலத்தில் தோஷத்தினல் தூஷிக்கப்பட்ட இரசனைக்குப் பாலினேடு சையோகமுண்டாகின்றது. இரசனையின் சையோகத்தால் பாலவச்சின்னசேதநத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் க்ஷோபமுண்டாய், அவித்தையின் பரிணமமாகிய கைப்பிரச வடிவமும கைப்பிரசத்தைக் கோசரிக்கும் இராசன விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாறு மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாச முண்டாயின், ஆண்டு மதுரத்திரவியத்தின் பிரகாசமோ துவாச விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தால் உண்டாகின்றது. கைப்பிரசவடிவ இராசன விருத்தி உண்டாகுதலால், இராசன விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. துவாசவிருத்தியும் இராசன

விருத்தியும் பாலாகிய இடத்திற் செல்லுகின்றன. ஆதலால் ஓரிட த்துள்ளனவா யிருத்தலின் இரண்டு விருத்தி யுபகித சேதனத்திற் கும் பேதமில்லை. இதனால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாகுந் தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. கைப் பிரசத்தைக் கோசரிக்கும் இராசன விருத்தியை அங்கீகரியாமல், துவாச விருத்தியில் அபிவியக்தமான சேதனத்தினாலேயே கைப் பிரசத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், கைப்பிரசத்தின் ஞான த்தில் இராசனத்தன்மை உணர்ச்சி உண்டாகாது. தர்மி ஞான வாதியின் மதத்தில் சர்ப்பமிரஜதமுதலிய அத்தியாசத்திலோ, அத் தியாசத்திற்குக் காரணமான அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தில் நேத் திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் பரம்பரையாக அத்தியஸ்தஞான த்திற்கும் நேத்திர ஜந்நியத்துவம் உண்டு. கைப்பிரசத்தின் அத்தி யாசத்திலோ அதிஷ்டானம் மதுரமான பால். அது திரவியரூபமா யிருத்தலின், அதன் ஞானத்திலும் ரசனேந்திரியத்தின் உபயோக மின்மையால் பரம்பரையாகக் கைப்பிரச ஞானத்திற்கு இரசன ஜந்நியத்துவம் சம்பவியாது. ஆதலால் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் இராசனத்தன்மை உணர்ச்சியின் நிர்வாகத்தின்பொருட்டுத் தர்மி ஞானவாதிக்கும் இராசனவிருத்தி அவசியம் அங்கீகரிக்கவேண் டியதாம். அங்ஙனமே சர்ப்பமிரஜத முதலிய அத்தியாசத்திலும் அத்தியஸ்த கோசர ஐந்திரியகவிருத்தியே உண்டாகின்றது. அத ற்குப் பின்னமான அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் பரிணாம மாகிய அநிர்வசநீய விருத்தியினைக் கற்பித்தல் பயனின்மையாம். இம்மதத்தில் அவித்தையின் பரிணாமம் கேவலம் விஷயாகாரமே யாகின்றது.

அவ்வநிர்வசநீய விஷயத்தின் ஞானரூப விருத்தி அந்தக்கர ணத்தினதாகின்றது. துஷ்ட (தோஷமுடைய) இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அவ்விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலாற் பிரம வடிவமாகின்றது. அதிஷ்டானத்தோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று.

௧௯௧. ஆசாரியரது வாக்கியத்திற்கும் உபாத்தியாயரது மதம் விரோதப்படுதலும், தர்மிஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்திற்குச் சமாதானமும்.

இது கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரது மதமாம். அது சகல பிராசீன ஆசாரியர்களது வார்த்தைக்கும் விருத்தமாம். அங்ஙனமன்றே:— அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானம், தோஷம், பூர்வாநுபவஜந்ய சம்ஸ்காரம் என்பவற்றால் அத்தியாச முண்டாகின்றதென்பது பிராசீன மதம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளபபட் டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானத்தினைக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால் பிராசீன வசனத்திற்கு விருத்தமாம். அர்த்தாத்தியாச ஞானாத்தியாசபேதத்தால் இருவகை அத்தியாசங்களுள. இது சகல அத்வைதிகளாலும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஞானாத்தியாசம் அப்பிரசித்தமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணாமத்தினை ஞானாத்தியாச மென்பர். உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஐந்திரியக பிரம விருத்தியினை அங்கீகரித்து அதன் லோப மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பிராசீன வசனத்தோடு விருத்தமாம். அங்ஙனமே சொல்லப்படும் கிரமத்தால் யுக்தி விருத்தமுமாம்:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தினைச் சகல அத்தியாசங்களினும் காரணமாகக் கொள்ளின் அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகும். எனெனின், அகங்கார முதலியவற்றிற் கதிஷ்டானம் பிரஹ்மம் அல்லது சாக்ஷி சேதனமாம். அது உருவ மின்றியதாம். அதனோடு ஞானத்திற் கேதுவாகிய இந்திரிய சம்பந்தத்தின் சம்பவமில்லை. பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலேயே இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும் அகங்கார முதலியவற்றின் அத்தியாசமும் பிராதிபாஸிகமாம். இம்மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்தின் அபாவத்தால் அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தியே உண்டாகும். அகங்கார முதலிய அத்தியாசம் வியாவகாரிகமா யிருத்தலின் பிராதிபாஸிகத்தினும் விலக்ஷணமாம். இம்மதத்திலும் சொப்ப

ஞத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகும். ஏனெனின் சர்வ மதத்திலும் சொப்பனத்தியாசம் பிராதிபாஸிகமாம். அதன் அதிஷ்டானம் சாக்ஷிசேதனமாம். அதனோடு இந்திரிய சம்பந்தம் சம்பவியாமையால் *பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலும் அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதம் நலமுடையதன்று. தர்மிஞானவாதத்தில் உபாத்தியாயர் தோஷம் கூறியிருக்கின்றனர்:—அதிஷ்டான ஞானததில் இந்திரிய சம்பந்தத்தின் உபயோகம் அங்கீகரிக்கின் சங்கிற் பீதத்தன்மை அத்தியாசம் உண்டாகுங்கால், ஆண்டு உருவமின்றிக் கேவலம் சங்கின் சாக்ஷுஷம் அங்கீகரிக்கின், உருவமின்றிய வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாதல் வேண்டும். சுக்கில உருவ விசிஷ்ட சங்கின் சாக்ஷுஷம் அங்கீகரிக்கின், பொன்மை உருவஞானத்திற்கு விரோதியாகிய வெண்மை உருவஞானமிருக்கப் பொன்மை உருவத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகாது. இக்கூற்றும உபாததியாயரது அவிவேகத்தாலாம். ஏனெனின் உருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதென்பது நியமம். சிலவிடத்துத் தோஷபலத்தால் உருவபாகத்தைவிட்டுக் கேவலம் ஆசிரயத்தின் சாக்ஷுஷம் உண்டாகின்றது. *தோஷமின்றிய நேத்திரத்தால் உருவ விசிஷ்டத்தின் சாக்ஷுஷம் உண்டாகின்றது. ஆனால் உருவமின்றியதின் சாக்ஷுஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியவாயுவின் சாக்ஷுஷஞானத்தின் ஆபத்தியில்லை. உருவமுடைய சங்கின் உருவபாகத்தினைவிட்டுத் துஷ்ட நேத்திரத்தினால் சாக்ஷுஷம் உண்டாகின்றது. அல்லது வெண்மை உருவ விசிஷ்ட சங்கின் சாக்ஷுஷம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் வெண்மை உருவத்தில் வெண்மைத்தன்மை ஞானத்தின் பிரதிபந்தகம் நயனத்திற் றோஷமாம். இதனால் பீத உருவத்தின் அத்தியாசமும் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் சுக்கிலத்தன்மை விசிஷ்ட சுக்கில உருவத்தின் ஞானமே பீத உருவத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதியாம். கேவலம சுக்கில உருவ வியக்தியின் ஞானம் பிறிதோர் உருவ ஞானத்திற்கு விரோதியன்று. இவ்வார்த்தை பிரதிபந்தியப் பிரதிபந்தகத் தன்மையை நிர்ணயிக்கும் நூல்களிற் பிரசித்தமாம். இவ்வாற்றால் சங்கினிடத்துப்பீதத் தன்மையின் அத்தியாசத்திற்கு ஹேதுவாகச் சங்குவடிவ அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷுஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

அது கேவலம் சங்கைக் கோசரிப்பதாகின்றது. அல்லது தோஷ பலத்தால் சுக்கிலத்தன்மையை விட்டுச் சுக்கில உருவ விசிஷ்டசங்கைக் கோசரிப்பதாகின்றது. பரம்பரையாகப் பீதத்தன்மை ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் பீதத்தன்மை அத்தியாசத்தில் சாக்ஷாத்தன்மை உணர்ச்சியின் நிர்வாகமும் தர்மி ஞானவாதத்தில் உண்டாகின்றது. மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரச அத்தியாச முண்டாருங்கால், ஆண்டுத் தர்மி ஞானவாதத்திலும் இராசனவிருத்தி அவசியமாமெனல் கூறப்பட்டது. ஏனெனின் கைப்பிரசத்தின் அதிஷ்டானமாகிய மதுரமான பால் எதுவோ, அதன் சாமாநிய ஞானமாகிய விருத்தி இராசனமாகாது. ஆனால் துவாச விருத்தியே அதிஷ்டான கோசரமாம். அந்தத் துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்தசாக்ஷியினால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், கைப்பிரசத்தின் உணர்ச்சியில் இராசனத்துவ வியவகாரம் சம்பவியாது. ஆதலால் தர்மி ஞானவாதிக்குக் கைப்பிரசத்தில் பிரமவடிவ உணர்ச்சியும் இராசன ஜந்நியமாகவே அங்கீகரிக்கவேண்டியதா யிருக்கின்றது. அங்ஙனமே இரஜதமுதலிய பிரமஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம். இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது வசனம் மதுரமாகிய பாலிற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின் பொருத்தமுடையதாம். அந்த மதுர ரசமுடைய பால்வடிவத்திரவியம் அதிஷ்டானமன்று. ஆனால் கைப்பிரச அத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானம் பாலின் மதுர ரசமாம். அதன் ஞானத்தில் ரசனத்தின் உபயோகமிருத்தலால் கைப்பிரசத்தின் உணர்ச்சியில் இராசனத்தன்மையின் உணர்ச்சியும் வியவகாரமும் சம்பவிக்கின்றன. மதுர ரசத்தின் ஞானமுண்டாயின் அதற்கு விரோதியாகிய கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசம் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும் மதுரத்தன்மைத் தர்மவிசிஷ்ட மதுர ரசத்தின் ஞானமே கைப்பிரச ஞானத்திற்கு விரோதியாம். மதுரத்தன்மைத் தர்மத்தினை விட்டுக் கேவல மதுரரசவியக்தியின் சாமாநியஞானம் கைப்பிரசாத்தியாசத்தின் விரோதியன்று. எங்ஙனம்: சுத்தித்தன்மை வடிவத்தால் சுத்தியின் ஞானம் இரஜதாத்தியாசத்திற்கு விரோதியாமெனினும், சுத்தியின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு விரோதியன்று; மாறுதலாகிய சுத்தியின் சாமாநியஞானம் இரஜதாத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அங்ஙனமே மதுரரசத்தின் சாமாநிய ஞானமும் கைப்பிரசாத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்றால்

தரமி ஞானவாதத்திலும் கைப்பிரசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய மதுர ரசம் யாதோ, அதன் சாமாந்யஞானம் இரசனத்தால் உண்டாய்க் கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகுதலால், பரம்பரையாக ரசனேந்திரியத்திற்குக் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால் கைப்பிரசத்தின் உணர்ச்சியில் இராசனத்தன்மை வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.

௧௯௨. கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் சிலரது வேறு வார்த்தையும் கண்டனமும்.

அன்றியும் மதுரமாகிய பாலினையே கைப்பிரசத்தின் அதிஷ்டானமாகக் கொள்ளினும் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் ரசனையின் அபேக்ஷையில்லை. ஆனால் பாலைக் கோசரிக்கும் துவக்கிந்திரியவிருத்தி உண்டாகின்றது. அத்துவக்கிந்திரியவிருத்தி கைப்பிரச வடிவமன்றாயினும், துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்தசாக்ஷி மறைப்பின்றியதாம். அதன் சம்பந்தத்தால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. கைப்பிரசத்தின் உணர்ச்சியில் இரசனத்தின் வியாபாரம் தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் ராசனத்தன்மைவியவகாரம் அப்பிரமாணிகமாம். இப்பக்ஷத்தில் கைப்பிரசாத்தியாசம் கேவல அர்த்தாத்தியாசமாம். கைப்பிரச வடிவ அவித்தையின் விருத்தி நிஷ்பலத்தன்மையினால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இவ்வாறு சில நூலாசிரியர் மதுரமாகிய பாலினைக் கைப்பிரசாத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகக் கொண்டு மதுரமாகிய பாலைக் கோசரிக்கும் துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்தசாக்ஷியினால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின்றனர். கைப்பிரசத்தைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அபாவத்தையும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வெழுத்து அசங்கதமாம்?— எனெனின் தனது வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்தசேதனத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. அந்நிய வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினால் தனது சம்பந்தமுள்ள விஷயத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின் உருவமுண்டிய கடாகார விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தால் கடத்தின்கண்ணுள்ள் பரிமாணம் சங்கைமுதலியவற்றின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும். "உருவமுடையது கடம்" என்னும் ஞானம் உண்டாகியும், கடத்தின் தூலத்தன்மை முதலியவற்றின்

பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. மதுரமாகிய பால்வடிவ துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் தோஷத்திற்கு அற்புத மகிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் தோஷத்தினால்துஷ்டமாகிய இந்திரியஜந்ய விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினால் விருத்தியின் கோசரமின்றியதற்கும் சிலவிடத்துச் சேதன சம்பந்தியின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், ஒருவாறு முற்கூறிய எழுத்தும் சம்பவிக்கும். உருவமுடைய கடாகார விருத்தி தோஷஜந்யமன்று. ஆதலால் அவ்விருத்திக்கு அகோசரமான பரிமாணாதிகளின் பிரகாசம் அவ்விருத்தியில் அபிவியக்தசேதனத்தினால் உண்டாகிறதில்லை.

௧௩௩. முக்கிய சித்தாந்தத்தைக் கூறுதல்.

முக்கிய சித்தாந்தமோ இதுவாம்:— சொப்பனவஸ்தையில் சகல பதார்த்தங்களும் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். அவற்றில் சாக்ஷாத்தன்மை இரசனத்தன்மை முதலிய உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அவ்வாறு சர்ப்பமிரஜதமுதலிய அநிர்வசநீய பதார்த்தம் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். அவற்றில் சாக்ஷாத்தன்மை முதலிய உணர்ச்சி பிரமமாம். கேவல சர்ப்பமிரஜத முதலியவைமாத்திரம் சாக்ஷிபாஸ்யமன்று; சகல அநாத்ம பதார்த்தங்களும் சாக்ஷி பாஸ்யமாம். சொப்பனத்தினைப்போலக்கடமுதலிய பிரமேயத்தினாலும் நேத்திர முதலிய பிரமாணத்தினாலும் நேத்திராதிகளுக்குக் கடமுதலியவற்றோடு சம்பந்தம் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்று பிரமாணப் பிரமேயத்தன்மை சம்பவியாது; தோற்றுகின்றது; ஆதலால் அநிர்வசநீயமாமென்பது சித்தாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைச் சித்திக்கு உபயோகியான சாக்ஷிபாஸ்யத்தன்மையைச் சாதிக்கும் மித்தியா சர்ப்பம் இரஜதமுதலியன திருஷ்டாந்தமாம். அவற்றிற்கு ஐந்திரியகத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சித்தாந்தத்திற்குச் சாதகமான திருஷ்டாந்தம் பிரதிகூலமாகின்றது. ஆதலால் உபாத்தியாயரது மதம் சித்தாந்த விரோதியாம்.

அத்தியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு ஐந்திரியகத்தன்மை அங்கீகரிக்காவிடின், ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசத்தின் அறுபபத்தி இருக்கின்றது. தர்மிஞானவாதத்தில் இத்தோஷம் நிராகரிக்கத்தக்கதாம். ஏனெனின் ஆகாயம் உருவமின்றியதாம். ஆதலால்

ஆகாயத்தின் சாமாநிய ஞானம் நேத்திரத்தினால் சம்பவிக்கிற தில்லை. சாமாநிய ஞானம் சம்பவிக்கின் நீலத்தன்மை அத்தியாசம் உண்டாகும். உபாத்தியாயரது மதத்திலோ ஆகாயத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகவே, ஆகாய அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக நீல உருவத்தின் உற்பத்தியும் நீல உருவ விசிஷ்ட ஆகாயத்தைக் கோசரிக்கும் நேத்திர சையோக ஜநிய அந்தக்கரணத்தின் சாக்ஷுஷவிருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இதனால் ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசத்தின் சம்பவமாம்.

கரு௪. தர்மிஞானவாதத்தில் ஆகாயத்தில் நீலத் தன்மை யத்தியாசத்தின் அசம்பவமும் அதன் பரிகாரமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மிஞானவாதத்திலும் இவ்வத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி இல்லை. ஏனெனின் ஆகாயம் உருவ மின்றியதாயினும் பிரகாசத் திரவியம் ரூபமுடையதாம். ஆதலால் பிரகாசத்தினோடு துஷ்டநேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகியும், பிரகாசத்தைக் கோசரிக்கும் பிரகாச வியாபியான ஆகாச வடிவ பிரமையாகிய சாமாநிய ஞானம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் ஆகாய அவச்சின்ன சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக நீல உருவ வடிவ அவித்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின் நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானவடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. ஆகாயத்தைக் கோசரிக்கும் பிரமாவிருத்தியும் நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும் அவித்தியா விருத்தியும் ஏசதேசத்திருத்தலால் உபய விருத்தி உபகித சாக்ஷி ஏகமாம். ஆதலால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களின் பிரகாசம் ஒரு சாக்ஷியினால் உண்டாகின்றது. விசேஷவடிவமாக அதிஷ்டானத்தின் ஞானமுண்டாகியும் அத்தியாசம் சம்பவியாது. ஆகாய வடிவப் பிரமாவிருத்திக்குப்பின் அத்தியாசம் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயத்தின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறுதலால் விசேஷ வடிவத்தின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனத் தோற்றுகின்றது. அது அசங்கதமாம். அங்ஙனமாயினும் ஆகாயத்தன்மை வடிவ

ஆகாயத்தின் ஞானமும் சாமாநிய ஞானமாம்; விசேஷ ஞான மன்று. உருவ மின்றியது ஆகாயம் என்பதாக உருவ மின்றிய தன்மை விசிஷ்ட ஆகாயத்தின் ஞானமே விசேஷ ஞானமாம். ஏனெனின் அத்தியாசகாலத்திற் றோற்றாத அம்சத்தினை விசேஷ அம்ச மென்பர். அதனையே அதிஷ்டான மென்றுங் கூறுவர். அத்தியாசகாலத்தில் தோற்றும் அம்சத்தினைச் சாமாநிய அம்ச மென்பர். அதனையே ஆதார மென்றுங் கூறுவர். ஆகாயம் நீலம் என்பதாகப் பிராந்திகாலத்தில் ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. உருவமின்றியது ஆகாய மென்பதாக உருவ மின்மைத் தன்மைத் தர்மத்தினால் ஆகாயத்தின் உணர்ச்சி பிராந்தி காலத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆகாயத்தன்மை வடிவ ஆகாயத்தின் ஞானமும சாமாநிய ஞானமா யிருத்தலின், அதன் பின் நீல உருவத்தின அத்தியாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை.

௧௩. சர்ப்பமுதலிய பிரமஸ்தலத்தில் நான்கு மதங்களும், நான்காவது மதத்தில் உள்ள தோஷமும்.

இவ்வாறு சர்ப்ப ரஜத முதலியவற்றின் பிரம முண்டாகு மிடத்து மூன்று மதங்களைக் கூறுகின்றனர். ஒன்று உபாத்தியாயரது மதம். அது சொல்லப்பட்டது. அவர் மதத்தில் ஒரே ஞானம் துஷ்ட இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமவடிவமாகின்றது. இந்த ஞானம் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்சத்தினையும் அத்தியஸ்தத்தினையும் விஷயஞ் செய்வதாய்ப் பிரம வடிவமாம். இதற்கு வேறாக அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்ச மாத்திரத்தைக் கோசரிக்கும் பிரமைஞானத்தின் அங்கீகாரம் அவர் மதத்தி லில்லை. தர்மிஞான வாதத்தில் இரண்டு மதங்கள் கூறப்பட்டன. ஒருமதத்திலோ இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானமாகிய பிரமைவடிவத்திற்குப் பின் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்பதாகப் பிரமஞான முண்டாகின்றது. அது அவித்தையின் பரிணாமவடிவமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்சத்தை விஷயஞ்செய்வதாய் அத்தியஸ்தத்தை விஷயஞ்செய்கின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவமும் அத்தியஸ்த வடிவமும் உண்டாகின்றன. தர்மிஞான வாதத்தில் இரண்டாவதுமதம் இது வாம;—இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்

கேதுவாகிய பிரமை வடிவமாம். அதன் பிற்கணத்தில் சர்ப்ப பிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணம மாகிய ஞானம் உண்டாகின்றது; அது பிரமவடிவமாம்; ஆதலால் அதிஷ்டான கோசரமாகாது. ஆனல் கேவலம் அத்தியஸ்தகோச ரமாகின்றது. அந்தப் பிரமஞானத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத் தை விஷயிக்குந் தன்மையில்லை. அங்ஙனமாயினும் அதன் அதிஷ் டான ஞானத்தில் இது வெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந்தன் மை இருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் பிரமஞானத் தில் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் கேவல அத்தியஸ்தபதார் த்தவடிவ பிரமஞானம் உண்டாகின்றது. இம்மதமே நலமுடைய தாம்.

தர்மிஞானவாதத்திலேயே ஓர் நூலாசிரியர் மூன்றுவதுபக்ஷம் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அது வருமாறு :— அத்தியாசத்திற் கேது அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானமாகின்றது. அதற்குவேறு கிய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் விருத்தி நிஷ்பலமாம். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக் கும் அந்தக்கரணத்தின் எந்த இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அத்தி யாசத்திற்கு ஏதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றதோ, அந்த விருத்தியில்அபிவ்யக்தமான சேதனத்திறைலேயேசர்ப்பமிரஜதமுத லியவற்றின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சர்ப்பமிரஜத முதலிய ஞேயவடிவமோ அவித்தையின்பரிணமமாகின்றது. ஞான ரூப பரிணமம் அவித்தைக் குண்டாகிறதில்லை. இந்த மதத்தி லும் உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச் சுத்தி இரஜதமுதலியவற் றில் கேவல அர்த்தாத்தியாச மிருக்கின்றது; ஞானத்தியாசத்தின் அங்கீகாரமில்லை. இம்மதமும் உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச் சகல ஆசாரிய வசனங்களுக்கும் யுக்திக்கும் விருத்தமாம். ஏனெ னின் இந்த மதத்தில் பிரம ஞானத்திற்கு லோபமுண்டாகின் றது. இதுவெனும் வடிவ எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அது அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அந்தக்கர ணத்தின் விருத்தி வடிவமாக உண்டாகின்றது; அதிஷ்டானகோச ரமுமாகின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்குப் பின்னமான ஞானத்தை அங்கீகரிக்கவில்லையாகலின் பிரம ஞானம் அப்பிர சித்தமாகும். அதிஷ்டான கோசர இதுவெனும் வடிவ ஞானமே சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்தலால் பாதிக்கப்

படும் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் பிரமமெனப் படுகின்றதெனக் கூறுவராயினும், இம்மதத்தில் அந்த ஞானத் திற்கே பாதிக்கப்படாத அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை இருத்தலின் பிரமாத்தன்மையும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஒரு ஞானத்தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளின் சங்கரம் (கலப்பு) உண்டாகும்.

சத்தியமான இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதும் சுத்தி இர ஜதத்தைக் கோசரிப்பதும் ஒரு ஞானமாயின், ஆண்டுப் பிர மத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரம் பிரசித்தமாம். ஆத லால் அவச்சேதக பேதத்தால் எங்ஙனம் சையோகமும் சை யோகத்தின் அபாவமுமாகிய விரோதி பதார்த்தங்க ளிருக்கின் றனவோ, அங்ஙனமே ஒரு ஞானத்திலும் அவச்சேதக பேதத் தால் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மையாகிய விரோதமுடைய தர் மங்கள் சம்பவிக்கின்றன. திருஷ்டாந்தத்தில் விருக்ஷத்தின்கண் ணுள்ள சையோகாபாவத்தின் அவச்சேதகம் மூலதேசமாம் (அடி ப்புறமாம்); சையோகத்தின் அவச்சேதகம் கிளையாகிய இட மாம். அங்ஙனமே ஞானத்திலும் பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மையோ பிரமத்தன்மையின் அவச்சேதக தர்மமாம். பாதி க்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மை பிரமாத்தன்மையின் அவ ச்சேதக தர்மமாம். ஆதலால் ஒரே ஞானத்தில் பாதிக்கப்பட்டத னை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமத்தன்மையும், பாதி க்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமாத்தன் மையும் இருத்தலின் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரதோஷமில்லை. அங்ஙனமாயினும் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளைப்போலப் பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மை யும் பாதிக்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மையும் ஒன்றற்கொ ன்று பாவாபாவ ரூபமாயிருத்தலின் விரோதிகளாம். அவற்றின் அவச்சேதகமும் பேதமின்றி ஒருஞானத்தில் பிரவேசித்தல் பொ ருந்தாது. அவற்றின் அந்நியமான அவச்சேதகம் அறியப்படுகிற தில்லை. ஏதேனும் வேறொன்றின் கற்பனையைக் கற்பிக்கின், ஒன் றற்கொன்று விரோதமுள்ளதாகவே ஓர் அவச்சேதகம் அங்கீக ரிக்கவரும். ஆதலால் அவற்றின் அவச்சேதகத்தை அங்கீகரித்த லில் அநவஸ்தைக் குற்றமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் ஒரு ஞானத் தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சம்சயம் சம்பவியாது.

சத்திய ரஜத கோசரமும் சுத்திரஜத கோசரமுமாகிய ஒரு ஞானத்தில் பிரமதகன்மை பிரமைத்தன்மைகளின் சங்கரம் செய்யப்பட்டது. அதுவும் சித்தாந்தத்தை அறியாததனுல் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் சத்திய ரஜதகோசரம் அந்தக் கரணத்தின் விருத்தி ஆகின்றது. சுத்திரஜதகோசரம் அவித்தையின் விருத்தி ஆகின்றது. இதனுல் சத்திய இரஜதகோசரமும் சுத்தி ரஜத கோசரமுமாகிய இரண்டு ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. இரண்டு ஞானங்களும் சமானகாலத்தில் உண்டாகின்றன; சஜாதீயகோசரமுமாகின்றன. ஆதலால் அவற்றின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதம் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனுல் அவற்றில் ஏகத்துவப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமதகன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரம அதிருஷ்ட கோசரமாயிருத்தலின், இதுவெனும் வடிவப் பிரமாவிருததியில் அபிவிபக்தமான சாக்ஷியினுல் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானகோசரவிருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினுலேயே அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரித்து, அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் விருததியை அங்கீகரியாவிடின் அத்தியஸ்தபதார்த்தத்தின்ஸ்மிருதி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் அநுபவத்தின் நாசத்தால் சம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது. பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் அநுபவத்தால் பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் சம்ஸ்காரமும் ஸ்மிருதியும் உண்டாகுமாயின், படத்தைக் கோசரிக்கும் அநுபவத்தால் கடத்தைக்கோசரிக்கும் சம்ஸ்காரமும் ஸ்மிருதியும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் சமானகோசர அநுபவத்தால் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்தி உண்டாகுமென்பது நியமமாகலின், அதிஷ்டானகோசர விருத்தி வடிவ அநுபவத்தால் அத்தியஸ்தகோசர சம்ஸ்கார வாயிலாக ஸ்மிருதியின் உறபத்தி சம்பவிக்கிற தில்லை. அத்தியஸ்தகோசர சாக்ஷிவடிவ அநுபவத்தால்சம்ஸகார வாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்திகூறின் முற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அநுபவத்தின் நாசத்தால் சம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது; சாக்ஷி நித்தியமாம். அதற்குச் சம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. "எந்த விருத்தியினுல் சேதனத்தின் அபிவியக்தி வாயிலாக எப்பதார்த்தத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அவ்விருத்தியினுல் அப்பதார்த்த கோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. படகோசரவிருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினுல்

கடத்தின் * பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் படகோசர அநுபவத்தால் கடகோசர சம்ஸ்காரவர்யிலாக ஸ்மிருதியின் ஆபத்தியில்லை. அதிஷ்டானகோசர அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினுல் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவப் பிரமையினுல் அத்தியஸ்த கோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் சம்பவமிருத்தலின், அத்தியஸ்தகோசர அவித்தியா விருத்தியின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம்." என்று இங்ஙனம் கூறுவராயின், அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவ ஞானத்தாற் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசத்தைத் அங்கீகரிக்கின், அவரை இது கேட்கவேண்டும்:— இதுவெனும் வடிவ ஞானமுண்டாயின் அது அத்தியஸ்த வடிவமுமாகின்றதா? அல்லது இல்லையா? அத்தியஸ்த வடிவமும் ஆகின்றதெனக் கூறுவாராயின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தற்கு ஏது விஷயமாம். இதுவெனும்வடிவஞானததிற்குப் பிற்கணத்தில் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால், இனி வரும் விஷயததோடு பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் தனது வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தல் சம்பவியாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ ஞானததிற்கு அத்தியஸ்த வடிவத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை என்னும் இரண்டாவது பக்ஷத்தைக் கூறினும் பொருந்தாது. ஏனெனின் அந்நிய வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினுல் அந்நிய விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை என்பது முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியின் சம்பந்தத்தினுல் வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தல் அகர்த்தாவிற்கும் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியின் சம்பந்தியாகிய அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ அம்சம் எதுவோ அதன் பிரகாசமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமான்ய ஞானத்திற்குப் பின்னமான அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அத்தியஸ்த வடிவவிருத்திரூபஞானம் அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அதனிடத்தும் இரண்டுபக்ஷங்களைக்கூறுகின்றார். அவற்றுள் அதிஷ்டானகோசரமும் அத்தியஸ்தகோசரமும் அநிர்வசநீய ஞானமாகின்றனவென்னும் முதற் பக்ஷமோ நலமுடையதன்றென முற் கூறப்பட்டது. அநிர்வசநீய மித்தியா ஞானத்தை உபய

கோசரமெனக் கொள்ளின் பிரமைத்தன்மை பிரமத் தன்மைக ளின் சங்கர தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாந்ய ஞானத்திற்குப் பிற்கணத்தில் கேவல அத்தியஸ்த கோ சர அவித்தையின் விருத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சர்ப்பம் இரஜத முதலியன மித்தையாகின்றனவோ, அங்ஙனமே அவற்றின் ஞானமும் மித்தையாகின்றன. இதனாற்றான் சர்ப்ப மிரஜத முதலி யவற்றிற்குப் பாதமுண்டாகிறதுபோல அவற்றின் ஞானத்திற்கும் பாதமுண்டாகிறது. இதுவெனும் வடிப் பிரமாவிருத்தியில் அபி வியக்த சாக்ஷியினாலேயே அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக் கின் சாக்ஷியோ எப்போதுமே பாதிக்கப்படாததாம். இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாயிருத்தலின் கடமுதலிய ஞானத்தினைப்போல வியவகார காலத்தில் பாதிக்கப் படாததாம். ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றி அத்தியஸ்தத்தினது ஞானத்திற்குப் பாதமுண்டாகலாகாது.

கஙகூ. அநிர்வசநீயக்கியாதியில் முற்கூறிய நான்கு மதங்களின் அநுவாதமும், அதன் சமாப்திச் செய்யுளும்.

இவ்வாறு இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமமுண் டாகுமிடத்துச்சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. அதன்கண் நான்கு பக்ஷங்கள் உள. ஒன்றோ கவிதார்க்கிக நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரது மதமாம். அதில் அதிஷ்டானத் தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானம் ஏதுவன்று. மற்றைய ஆசா ரியர்களது மதத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானம் அத்தி யாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாந்ய ஞானத்தினைத் தர்மிஞானமென் பர். உபாத்தியாயரது மதத்திற்கு வேறான மூன்று மதங்களிலும் சாமாந்ய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மூன்று மதத்தினர் தர்மிஞானவாதி கள். அவர்களுள்ளும் அத்தியஸ்த பதார்த்த வடிவமேயாகிய அவி த்தையின் விருத்திரூபப் பிரமஞானமுண்டாகின்றதென்பவர் பக்ஷ மே நலமுடையதாம். அதிஷ்டான கோசர இதுவெனும் வடிவ மும், அங்ஙனமே அத்தியஸ்த வடிவமும் அவித்தையின் விருத்தி யாகின்றனவென்பவர்பக்ஷமும்; இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகிய

எந்தச் சாமாநிய ஞானம அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவோ, அதனா லேயே நிர்வாகமாகின்றது, அத்தியஸ்த கோசர அவித்தையினது விருத்தியின் அங்கீகார மில்லையென்பவர் பக்ஷமும் நலமுடைய தன்று. அங்ஙனமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகச் சாமாநிய ஞான த்தினை அங்கீகரியாத உபாத்தியாயரது பக்ஷமும் நலமுடைய தன்று. இவ்வாற்றால் பிராசீன நூலாசிரியர் எழுதியிருப்பது எது வோ, அதனை அநுசரித்தே யாம் தூஷணமும் பூஷணமும் எழுதி யிருக்கின்றோம். தனது புத்தியின் பலத்தால் விசாரிக்கின் இந்நான்கு மதங்களிலும் தூஷண பூஷணங்கள் சமானமாம். பிர பஞ்சத்தினது மித்தியாத்தன்மையைச் சாதித்தலில் அத்வைத வாதத்திற்கு அபிநிவேசமாம். அவாந்தர மதபேதத்தைப் பிரதிபா தித்தலிலேனும் கண்டித்தலிலேனும் அபிநிவேசமின்று. ஆதலால் எந்த ஜிஞ்ஞாசுக்களாவது கண்டிக்கப்பட்ட பக்ஷமே புத்தியில் ஆரூ டமாகுமாயின் ஓர் கெடுதியுமில்லை. ஒரே மதத்திற்கு அநுகூலமாக யாம் யுக்தி எழுதி இருக்கின்றோம்.—அது பிராசீன ஆசாரியர் களதுமார்க்கத்தினின்றும் குறுக்காகச் செல்லுதலை நிரோதித்தற் பொருட் டெழுதப்பட்டது.

நிச்சல னன்றி யாரு நிகழ்த்தின ரில்லை யிந்த
மெச்சநிர் வசனக் யாதி மெய்ம்மையாய்ப் பாஷை தன்னில்
சற்சன ராவா ரித்தைத் தக்கவா றுய்ந்து மேலாஞ்
சச்சிதா நந்த வாழ்வைச் சார்ந்திடற் கைய மின்றே.

௧௩௭. பிறநூல்களிற்கூறிய ஐந்து கியாதிகளின் பெயர்.

பிறநூல்களில் பிரமத்திற்கு எந்த இலக்ஷணமும் சொரூப மும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்கு விலக்ஷணமா கவே பிரமத்தின் இலக்ஷணமும் சொரூபமுமாமென்னும் பொருளை அறிவித்தற்பொருட்டுச் சாஸ்திராந்தரங்களினது பிரமத்தின் சொ ரூபம் பாஷியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றின் நிரூபண மும் கண்டனமும் செய்வாம். சுத்தியில் இரஜத முதலிய பிரமமு ண்டாகுமிடத்துச் சித்தாந்த பக்ஷமின்றி ஐந்து மதங்களிருக்கின் றன:—௧. சத்கியாதி ௨. அசத்கியாதி ௩. ஆத்மக்கியாதி. ௪. அந்நி யதாக்கியாதி. ௫. அக்கியாதி என்று பிரமத்திற்கு இப்பெயர் கூறு வர். எல்லோர் மதத்திலும் ஐந்து பெயர்களில் ஐந்தில் ஒரு பிர மத்தின் நாமம் பிரசித்தமாம்.

கநஅ.—நசசா சத்கியாதியின் கிரமம்.

அவற்றுள்சத்கியாதிவாதியின்சித்தாந்தம் இதுவாம்:—சுத்தியின் அவயவங்களோடு இரஜதத்தின் அவயவம் எப்போது மிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியின் அவயவம் சத்தியமோ, அங்ஙனமே இரஜதத்தின் அவயவமுமாம்; மித்தையன்று. எங்ஙனம் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சித்தாந்தத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அநிர்வசநீய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திர சம்பந்தத்தால் இரஜதாவயவங்களி னின்றும் சத்திய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதிஷ்டான ஞானத்தினால் எங்ஙனம் அநிர்வசநீய இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சித்தாந்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்திஞானத்தினால் சத்திய ரஜதத்தின் துவம்ஸம் தனது அவயவங்களில் உண்டாகின்றது.

கநகூ. சத்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம்.

இது சத்கியாதிவாதியின் மதமாம். அது நிராகரிக்கத்தக்கதாம். ஏனெனின் சுத்திரஜத திருஷ்டாந்தத்தால் பிரபஞ்சத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சத்கியாதி வாதத்தில் சுத்தியில் இரஜதம் சத்தியமாம். அதனைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகாது. ஆதலால் இப்பக்ஷம் நிராகரிக்கத் தக்கதாம். இப்பக்ஷத்தில் இது தோஷமாம்:—சுத்தி ஞானத்திற்குப்பின் காலத்திரயத்திலும் சுத்தியில் வெள்ளி இல்லை என்பதாகச் சுத்தியில் முக்காலத்தைய வெள்ளி அபாவ உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. சித்தாந்த மதத்தில் அநிர்வசநீய ரஜதமோ மத்தியகாலத்தில் உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக இரஜதாபாவம் முக்காலத்தையதாம். சத்கியாதிவாதியின் மதத்தில் வியாவகாரிக இரஜத முண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் வியாவகாரிக இரஜதாபாவம் சம்பவிக்கிற தில்லை. ஆதலால் முக்காலத்தைய இரஜதாபாவத்தின் உணர்ச்சியால் வியாவகாரிக ரஜதத்தைக் கூறுதல் விருத்தமாம். அநிர்வசநீய ரஜதத்தின் உற்பத்தியிலோ பிரசித்த ரஜதத்தின் சாமக்கிரி வேண்டியதில்லை. தோஷத்தோடுகூடிய அவித்தையினால் அதன் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது. வியாவகாரிகரஜதத்தின் உற்பத்தியோ ரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரியின்றிச் சம்பவிக்கிறதில்லை. சுத்தி தேசத்தில்

இராஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரி இல்லை. ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தின் உற்பத்தி சுத்திதேசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை.

கசுo. சுத்தியில் சத்திய ரஜதத்தினது சாமக்கிரியின் அங்கீகாரமும் கண்டனமும்.

சுத்தி தேசத்தில்இராஜதத்தின் அவயவமிருக்கின்றது. அதுவே சத்தியராஜதத்தின் சாமக்கிரியாம்என்றுகூறின், அவனை இதுகேட்பாம்:—இராஜதாவயவங்களுக்குஉற்பூதஉருவமிருக்கின்றதா? அநுற்பூத உருவமிருக்கின்றதா ?உற்பூத உருவமெனின் இராஜதத்தின்உற்பத்திக்குமுன் இராஜதா வயவங்களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல்வேண்டும். அநுற்பூத உருவமெனின் அநுற்பூத உருவமுடைய அவயவங்களினின்றும் இராஜதமும் அநுற்பூத உருவமுடையதாகும். அதனால் இராஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது. உற்பூத உருவமுடைய திரியணுகத்தின் ஆரம்பகமாகிய துவியணுகத்திலோ அநுற்பூத உருவமில்லை; உற்பூத உருவமிருக்கின்றது. துவியணுகத்தில் மகத்துவமில்லை யாகலின், உற்பூத உருவமிருந்தும் துவியணுகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. துவியணுகத்தில் மாத்திரம் உற்பூத உருவமன்று; பரமாணுவிலும் நையாயிகர் உற்பூத உருவம் அங்கீகரிக்கின்றனர்.

துவியணுகத்திணைப்போல இராஜதாவயவமும் உற்பூத உருவமுடையதாம். ஆனால் மகத்துவ சூனியமாம். ஆதலால் இராஜதாவயத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லையெனக் கூறின் அது சம்பவியாது. ஏனெனின் மகத் பரிமாணத்திற்கு நான்குபேதமுண்டு. ஆகாயமுதலியவற்றில் பரம (மேலான) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. மேலான மகத்பரிமாணத்தினையே நையாயிகா விபு என்பர். விபுவிற்கு வேறான படமுதலியவற்றில் அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. கடுகு முதலியவற்றில் அபகிருஷ்டதா(அதனினும் தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. திரியணுகத்தில், அபகிருஷ்டதம (எல்லாவற்றிலும் தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. இராஜதத்தின் அவயவமும் மகத் பரிமாண சூனியமாயின், துவியணுகத்தினின்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திரியணுகத்தினைப்போல மகத்துவ சூனிய அவயவங்களினின்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராஜத முதலியனவும் அபகிருஷ்டதம மகத் பரிமாண முடையனவே யாதல்வேண்டும். ஆதலால் இராஜதாவயவம் மகத்துவ சூனியமாம். இங்ஙனம் கூறுதல்

சமபவ்யாது. இரஜதாவயவத்திலோ மகத்துவத்தின் அபாவத்தைக் கூறின் எவ்வாற்றானும் சம்பவிக்கும். ஆனால் யாண்டுப் புற்றில் கடத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் கடாவயவமாகிய கபாலம் அங்கீகரிக்கவரும். யாண்டுத் தாணுவில் புருஷப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தாணுவில் புருஷனது அவயவங்களாகிய கைகால் முதலியன அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகும். கபாலமும் கைகால் முதலியனவுமோ மகத்வ சூனியமாதல் சம்பவியாது. இரஜதத்தன்மை ஜாதியோ அணுசாதாரணமாம். ஆதலால் சூக்ஷ்ம அவயவங்களிலும் இரஜத வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது. கடத்தன்மை கபாலத்தன்மை கைகாற்றன்மை புருஷத்தன்மை முதலிய ஜாதியோ மகத்தவயவிமாத்திரத் திருப்பதாம். அவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களில் கபாலத்தன்மை முதலிய ஜாதி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரமத்தின் அதிஷ்டான தேசத்தில் ஆரோபிதத்தின் வியாவகாரிக அவயவ மிருக்குமாயின், அவற்றின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் வியாவகாரிக அவயவங்களினின்றும் இரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமாம்.

௧௪௧. சத்கியாதிவாதியினல் முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் அதன் கண்டனமும்.

சக்தியாதிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் சாக்ஷாத் அவயவமில்லை. ஆனால் அவயவங்களுக்கு அவயவமாகிய பரமமூல துவியணுக்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே புற்றிடத்தில் கடம், ஸ்தாணுதேசத்தில் புருஷன் என்பவற்றின் சாக்ஷாத் அவயவங்களின் அவயவமாகிய பரமமூல துவியணுகங்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சடுதியில் அவயவிதாரை உற்பத்தியாய், இரஜதம் கடம் புருஷன் என்பவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. தோஷத்தின் அற்புத மகிமையினல் இவ்வாறு வேகமாகத் திரியணுக முதலியவற்றின் தாரை உற்பத்தியாகின்றது. எதனல் இடை அவயவிகளாகிய கபாலம் கை கால் முதலியன தோற்றுவதில்லையோ, அந்திய அவயவியாகிய கடமுதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாயின் கபாலமுதலியன ஓரிடத்தும் தோற்றுவதில்லையோ, அதனல் பிரமத்தின்

அதிஷ்டானத்தில் ஆரோபிதத்தின் அவயவம் தோற்றுகிறதில்லை. வியாவகாரிக அவயவம் இரஜத முதலியவற்றினதாம். அல்லது சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் மகத்தவயவமிருக்கின்றது. புற்றிடத்தில் கடத்தின் அவயவம் கபாலமாம். ஸ்தாணுதேசத்தில் புருஷனது அவயவம கைகால் முதலியனவாம். இவ்வாற்றால் பிரமத்தின் அதிஷ்டானத்தில் ஆரோபிதத்தின் சகல அவயவங்களுமிருக்கின்றன. என்றாலும் அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ வடிவமான உணர்ச்சி அவ்வவயவங்களின் உணர்ச்சிக்குப்பிரதிபந்தகமாம். ஆகலால் இருப்பனவாகிய மகத் அவயவங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சத்கியாதிவாதியின் சமாதானமும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின் சுத்தி தேசத்தில் வியாவகாரிக ரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கினும, அநுபவத்தை யொட்டி இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சுத்தி ஞானத்தினாலேயே அங்கீகரித்தல்வேண்டும.

௧௪௨. இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் பிராதிபாஸிகமும் வியாவகாரிகமுமாகிய இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் கண்டனமும்.

சத்கியாதிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—இரஜதத்தின் நிவிருத்தியில் சுத்தி ஞானத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ஆனால் இரஜத ஞானாபாவத்தினால் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எவ்வளவு காலம இரஜதத்தின் ஞானம் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு காலம் இரஜத மிருக்கின்றது. இரஜத ஞானத்தின் அபாவ முண்டாயின், அப்போது இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்திஞான மும் சிலவிடத்து இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம. சில விடத்துச் சுத்திஞானமின்றி அந்நிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த இரஜத ஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிற்கணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு ஞானகாலத்திலேயே இரஜதத்தின் ஸ்திதி இருத்தலால் பிராதிபாஸிகமாகவே இரஜதாதிகளிருக்கினும் அநிர்வசநீயமன்று; ஆனால் வியாவகாரிக சத்தியமாம். எங்ஙனம சித்தாந்தத்தில் சுகமுதலியன பிராதிபாஸிகமாயினும் சொப்பனசுகமுதலியவற்றினும் விலக்ஷண

வியாவகாரிகமாகக் கொள்ளப்படுகின்றனவோ, நியாய மதத்தில் இருமை முதலியன பிராதிபாஸிகமாகக் கொண்டு வியாவகாரிக சத்தியமாக மதிக்கப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமே இரஜதமுதலியன பிராதிபாஸிகமாயினும் வியாவகாரிக சத்தியமாம். இவ்வாற்றால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிந்திய கணத்தில் இரஜத முதலியவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏறுவாகிய சுத்தியின் ஞானம், அல்லது வேறு பதார்த்தத்தின் ஞானம் எதுவோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்தி ஞானத்தினாலேயே இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும் நியமமில்லை.

இவ்வாறு கூறின் உலக அநுபவத்திற்கு விரோதமுண்டாகும்; சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் விரோதமுண்டாகும்; சித்தாந்தத்தின் விடுபாடுண்டாகும்; யுக்திக்கும் விரோதமாகும். ஏனெனின் சுத்தி ஞானத்தினால் இரஜதப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது சகல லோகத்திலும் பிரசித்தமாம். சகல சாஸ்திரங்களிலும் பிரசித்தமாம். சத்கியாதிவாதிக்கும் இதுவே சித்தாந்தமாம். சத்கியாதிவாதியின் மதத்தில் விசேஷரூபமாகச் சுத்தியின் ஞானம் இரஜதாவயவத்தின் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாம். ஆதலால் இரஜதாவயவத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதி சுத்தியின் ஞானமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரஜதாவயவத்தின் உணர்ச்சிக்கு விரோதியாகிய சுத்திஞானமே இரஜதஞானத்திற்கு விரோதமெனக் கொள்ளுதல் கிலுப்தகற்பனையாம். நிர்ணயிக்கப்பட்டதனைக் கிலுப்தமென்பர். சுத்திஞானமின்றிப் பிறிதினால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்கின் கிலுப்தமின்றிய கற்பனையாகும். இவ்வாற்றால் கிலுப்தகற்பனை யோக்கியமாம். இந்த யுக்தியினாலும் விரோதமுண்டாகும். ஆதலால் சுத்திஞானத்தினாலேயே இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் அங்கீகரிக்கத்தக்கனவாம்.

கசங. சத்கியாதிவாதத்துள்ள பிரபலதோஷம்.

முற்கூறிய வண்ணம் இரஜதஞானாபாவத்தால் இரஜதத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்து; இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு அநேக சாதனங்களை அங்கீகரிக்கினும், சொல்லப்படும் தோஷத்தி

னால் சத்கியாதிவாதிக்கு மீட்சி உண்டாகிறதில்லை. அத்தோஷம் இதுவாம்:—யாண்டுச் சுத்தியில் எந்த க்ஷணத்தில் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அதே க்ஷணத்தில் சுத்தியினோடு அக்கினியின் சையோகமுண்டாய், அடுத்த க்ஷணத்தில் சுத்தியின் துவம்சமும் பஸ்மத்தின் உற்பத்தியும் உண்டாயின், ஆண்டு இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்குச் சாதனம் ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. ஆதலால் சுத்தியின் துவம்சத்திற்கும் பஸ்மத்தின் உற்பத்திக்கும் முன் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாமையால் பஸ்மதேசத்தில் இரஜதத்தின் இலாபமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின் இரஜதத் திரவியம் தேஜசாம். அதன் துவம்சம் கந்தமுதலியவற்றின் சம்பந்தமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரமஸ்தானத்தில் வியாவகாரிக இரஜதமாகிய சத்பதார்த்தத்தின் கியாதி உண்டாகின்றது. இந்தச் சத்கியாதிவாதம் அசங்கதமாம். ஒரு இரஜ்ஜுவில் பத்துப் புருஷர்களுக்கு ஒருவனுக்குத் தண்டமும், ஒருவனுக்கு மாலையும், ஒருவனுக்குச் சர்ப்பமும், அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு ஜலதாரையுமாக வேறு வேறு பதார்த்தங்களின் பிரம முண்டாகுமாயின், இப்பதார்த்தங்களின் அவயவம் சொற்ப இரஜ்ஜு தேசத்திற் சம்பவியாது. ஏனெனின் மூர்த்தத்திரவியம் ஸ்தானத்தை நிரோதிக்கும். ஆதலால் சொற்ப தேசத்தில் இத்தனை பதார்த்தங்களின் அவயவங்கள் சம்பவியா. பிரமகாலத்தில் தண்டமுதலிய அவயவிகள் எவ்வாற்றானும் சொற்ப தேசத்திற் சம்பவியா. சித்தாந்தத்திலோ, தண்டாதிகள் அநிர்வசநீயமாம். அவை வியாவகாரிக தேசத்தை நிரோதியா. சத்கியாதிவாதியும் அத்தண்டமுதலியவற்றில் ஸ்தானநிரோதமுதலிய பயனை அங்கீகரியாவிடின், தண்டமுதலியவற்றைச் சத்தென்று கூறுதல் விருத்தமும் பயனின்மையுமாம். தண்டமுதலியவற்றின் உணர்ச்சிமாத்திரம் உண்டாகின்றது. வேறு காரியம் அவற்றால் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு கூறின் அநிர்வசநீயவாதமே சித்தமாகின்றது.

அன்றியும் பிரமஸ்தலத்தில் சத்பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், நெருப்போடுகூடிய ஊஷர பூமியில் ஜலப்பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு ஜலத்தினால் அக்கினி சாந்தமாதல்வேண்டும். பஞ்சின்மேல் வைக்கப்பட்ட குன்றிமணிக்கொத்தில் அக்கினிப்பிரமமுண்டாயின் ஆண்டுப் பஞ்சினை எரித்தல்வேண்டும். தோஷத்தோடுகூடிய காரணத்தால் உற்பத்தியாகிய பதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி அந்நியருக்குத் தோற்றாது. எவனுடைய தோஷத்தினால் உற்பத்தி

யாயினதோ அவனுக்கே தோற்றுமென்று கூறின், தோஷத்தின் காரியமாகிய ஜலஅக்கினிகளால் ஈரமும் தாகமுமுண்டாகாவிடின், அவற்றைச் சத்தியமென்று கூறுதல் கேவலம் சிரிப்பிற்குக் காரணமாம். ஏனெனின் அவ்யவமோ ஸ்தானநிரோத முதலியவற்றிற்கு ஏதுவன்று. அவயவியினால் ஒருகாரியமும் உண்டாகிறதில்லை. இங்ஙனம் பதார்த்தத்தினைச் சத்தென்று கூறுதலைக்கேட்டுப் புத்திமான்களுக்கு நகையுண்டாகின்றது. ஆதலால் சத்கியாதிவாதியின் வார்த்தை சம்பவியாததோடு, இப்பக்ஷம் முற்றும் யுத்தியில்லாததாம். இதனாற்றான் விசாரசாகரத்தில் சத்கியாதி இல்லை. எந்தப் பக்ஷத்திற்கு ஒருவாறு பொருத்தமிருக்க, மீண்டும் தர்க்கமுதலிய பலத்தால் கண்டனமுண்டாகின்றதோ அந்தப்பக்ஷம் எழுதப்பட வேண்டும். சத்கியாதி வாதத்தின் யுக்தி (பொருத்தம்) சம்பவிக்கிறதில்லையாகலின் இந்நூலிலும் எழுதத்தக்கதன்று. என்றாலும் முற்றும் எழுதாவிடின், இதனைப் படிக்கின்றவர்களுக்கு நூலாசிரியருக்குச் சத்கியாதி வாதத்தின் ஞானம் இருந்திராது என்னும் பிரமம் உண்டாய்விடும். அந்தப் பிரமத்தை நிவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஈண்டு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

கசசச—கசசஅ. மூவகை அசத்கியாதியின் கிரமம்.

கசசச. சூனியவாதியின் கிரமமாக அசத்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனமே அசத்கியாதி வாதமும் முற்றும் யுக்தி அநுபவ சூநியமாம். நிராகரண மின்றியும் அது எவனுடைய புத்தியிலும் ஆரூடமாகா (ஏறா) தாகலின் நிராகரிக்கத்தக்க தன்று. என்றாலும் அசத்கியாதிவாதி வேதமார்க்கத்திற்கு விரோதியாதல் பிரசித்தமாம். சூத்திரங்களாலும் அவரது மதத்தின் கண்டனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது; ஆதலால் கண்டிக்கத்தககதாம். அசத்கியாதிவாதி இருவர்:—ஒருவரோ சூநியவாதியாகிய நாஸ்திகர்; அசத்கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்மதத்திலோ சகலபதார்த்தங்களும் அசத்து வடிவமாம். ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதமும் அசத்தாம். சூநிய வாதியின் மதத்திலோ அசத்தாகிய அதிஷ்டானத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். ஆதலால் பிரமம் நிரதிஷ்டானமாம். அங்ஙனமே ஞாதாஞானமும் அசத்தாம். இம்மதத்தின் கண்டனம் சாரீரகத்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் தர்க்க பாதத்தில் விஸ்தா

ரமாகச் செய்யப்பட் டிருக்கின்றது; அநுபவ விருத்தமுமாம். ஏனெனின் சூநியவாதத்தில் எல்லா இடங்களிலும் சூநியமிருக்கின்றதாகலின், எதன் வியவகாரமும் பிரசித்தமாக உண்டாகலாகாது. சூநியத்தினுல் வியவகார முண்டாகுமாயின், ஜலத்தின் பிரயோஜனம் அக்கினியினுலும் அக்கினியின் பிரயோஜனம் ஜலத்தினுலும் உண்டாதல் வேண்டும். அக்கினியும் ஜலமுமோ சத்தியமாகவாவது மித்தையாகவாவது ஓரிடத்து மில்லை. கேவலம் சூநிய தத்துவ மிருக்கின்றது. அது முழுவதும் ஆகாசமாம். அதனிடத்து ஓர் விசேஷமுமில்லை. சூநியத்தில் விசேஷம் அங்கீகரிக்கின் சூநிய வாதிக்கு ஆனி உண்டாகும்; அவ்விசேஷமே சூநியத்திற்குப் பின்னமாயிருத்தலின். அன்றியும் சூநியத்தில் விசேஷமிருக்கின்றது. எதற்கு விலக்ஷணத்தன்மை கூறுகின்றனரோ, அதனுல் வியவகாரபேத முண்டாகின்றது. அவ்விசேஷமும், வியவகாரமும், அங்ஙனமே வியவகாரத்தின் கர்த்தாவும் பரமார்த்தமாகச் சூநியமாம். ஆதலால் சூநியத்தன்மைக்கு ஆனியில்லை என்று கூறின் அதுவும் பொருந்ாது. ஏனெனின் சூநியத்தில் விசேஷ மிருக்கின்றதென்னும் இவ்வார்த்தையும் விருத்தமாம். விசேஷமுடையதெனக் கூறின், சூநியத்தன்மைக்கு ஆனி உண்டாகின்றது. சூநியமெனக் கூறின் விசேஷ முடையதின் ஆனியினுல் வியவகார பேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றுல் சூநியவாதம் சம்பவியாது.

கசரு. ஓர் தாந்திரிகரது கிரமமாக அசத்கியாதி வாதம்.

ஓர் தாந்திரிக அசத்கியாதிவாதி உளன். அவன் மதத்தில் சுத்தி முதலிய வியவகாரத்தின் பதார்த்தங்களோ அசத்தன்று. ஆனுல் பிரம ஞானத்தின் விஷயமாகிய எந்த அநிர்வசநீய ரஜத முதலியன சித்தாந்தத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவை அசத்தாம். ஆதலால் வியாவகாரிக ரஜத முதலியன தனது தேசத்திலிருக்கின்றன. அவற்றிற்குச் சுத்தியில் சம்பந்தமில்லை. அந்நியதாக்கியாதி வாதியினைப்போல சுத்தியில் ரஜதத்தன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. அநிர்வசநீய ரஜதம் உற்பத்தியாகிறதில்லை. அக்கியாதி வாதியினைப்போல இரண்டு ஞானமுண்டாகிறதில்லை. சூநியவாதியினைப்போலசுத்தி அசத்தன்று; ஞாதாவும் ஞானமும் அசத்தன்று. ஆனுல் சுத்தி ஞானம் ஞாதா சத்தாம்.

தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்குச் சுத்தியினோடு சம்பந்தமு ண்டாயின், அப்போது சுத்தியின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சுத்திதேசத்தில் அசத்திரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. அந் நியதாக்கியாதி வாதத்தில் சுத்தி தேசத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். காந்தையின் கரத்திலும் அங்ஙனமே கடையிலும் சத்திய ரஜதம் இரண்டு மதங்களிலு மிருக்கிறது. அங்ஙனமாயினும் அந்நியதாக் கியாதி வாதத்திலோ தேசாந்தரத்துள்ள சத்திய ரஜதத்திலிருக் கும் ரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. அசத் கியாதி வாதத்தில் தேசாந்தரத்தில் இரஜதமோ இருக்கின்றது. அதன் தர்மமாகிய ரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சுத்தியினிடத்து உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அசத்தைக் கோசரிக்கும் இரஜத ஞான மிருக்கின்றது. சுத்தியினோடு தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் இரஜதப் பிரமமுண்டாகின்றது. அதன் விஷயம் சுத்தியன்று. இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தி ஆகுமாயின், "இது சுத்தி" என்னும் ஞானம் உண்டாதல் வேண்டும். சுத்தித்தன் மை வடிவ விசேஷ தர்மத்தின் தோஷ பலத்தால் பானமுண்டா காவிடின், சாமாநிய அம்சத்தின் "இது" வெனும் இவ்வளவே ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தி யன்று. அங்ஙனமே பிரமத்தின் விஷயம் இரஜதமுமன்று. ஏனெ னின் முன் உள்ள இடத்திலோ இரஜதமில்லை; வேறிடத்தில் இரஜ தமிருக்கின்றது. அதனோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமில்லை. இவ்வா ற்றால் இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் ஒன்றுமில்லை. சுத்திஞானத்தி ற்குப் பிற்காலத்தில் "ஈண்டுக் காலத்திரயத்திலும் இரஜதமில்லை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதப் பிரமம் நிர்விஷயமாயிருத்தலின் அசத்கோசரமெனப்படுகின்றது. அசத் கோசர ஞானத்தினையே அசத்கியாதியென்பர்.

௧௪௭. நியாயவாசஸ்பதிகாரர் கிரமப்படி அசத்கியாதி வாதம்.

ஒருவர் அசத்கியாதியை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சுத்தியி னோடுநேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால்இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தியாம். ஆனால்சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும் சுத்தியின் சமவாயமுமாகிய இரண்டும் தோஷ த்தினால் தோற்றுகிறதில்லை. ஆனால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மை யின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம்

சுத்தியில் இல்லை; ஆகலின் அசத்கியாதியாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினது சுத்தி அநுயோகினையுடைய சமவாயம் அசத்தாம். அதன்கியாதி அதாவது உணர்ச்சி அசத்கியாதி எனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயம் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். சுத்தி அநுயோகிக சமவாயம் சுத்தியில் சுத்தித்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். ஆனால் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரதியோகியினை யுடைய சமவாயம் இரஜத அநுயோகியினையுடையதாதல் பிரசித்தம்; சுத்தியினை அநுயோகியாக வுடையதன்று. சுத்தியினை அநுயோகியாகவுடைய எச்சமவாயம் பிரசித்தமோ அது சுத்தித்தன்மைப் பிரதியோகியினை யுடையதாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினையுடையதன்று. இவ்வாற்றால் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினையுடையதும் சுத்தி அநுயோகியினையுடையதுமாகிய சமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன் பிரதீதியை அசத்கியாதியென்பர். சுத்தி எதன் அநுயோகி அதாவது தர்மியாகின்றதோ, அது சுத்தி அநுயோகிகமெனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மை எதன் பிரதியோகியாகின்றதோ, அது இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகமெனப்படுகின்றது. தாற்பரியம் இதுவாம்:—கேவல சமவாயம் பிரசித்தம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயமும் இரஜதத்தாற் பிரசித்தம். சுத்தி அநுயோகிக சமவாயமும் சுத்தி தர்மங்களும் சுத்தியிற்பிரசித்தமாம். பிரசித்த சமவாயத்தில் சமவாயத்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது. இரஜதத்தன்மைப்பிரதியோகித்தன்மையும் சமவாயத்திற்பிரசித்தமாம். அங்ஙனமேசுத்திஅநுயோகிகத்தன்மையும் சமவாயத்திற்பிரசித்தமாம். ஆனால் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மையும் சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களும்ஓரிடத்துச்சமவாயத்தில் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின், சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மை விசிஷ்டசமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன்கியாதி அசத்கியாதி எனப்படுகின்றது. இது நியாயவாசஸ்பதிகாரர்மதம். இவ்வாறு அதிஷ்டானத்தை அங்கீகரித்து, அசத்கியாதியை இருவகையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒன்றோ சுத்தி அதிஷ்டானத்தில் அசத்தாகிய இரஜதத்தின் பிரதீதி வடிவம்; மற்றையது சுத்தியில் அசத்தாகிய இரஜதத்தன்மைச் சமவாயத்தின் பிரதீதிவடிவமாம்.

கசஎ. இருவகை அசத்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

அவ்விரண்டும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அசத்கியாதியை அங்கீகரிப்பவன் எவனோ அவனை இது கேட்கிறதும்:—அசத்கியாதி என்னும் வாக்கியத்தில் பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணமென்பது அசத்சப்தத்தின் பொருளா? அல்லது அசத்தெனும் சொற்பொருள் சொரூபமின்மையா? அசத்தென்பதின் பொருள் சொரூபமின்றியதென்பதாமெனின், "வாயில் எனக்கு நாவில்லை" என்னும் வாக்கியம்போல அசத்கியாதி வாதத்தின் அங்கீகாரம் நாணமின்றியதாம். ஏனெனின் சத்தாஸ்பூர்த்தியின்றியதனைச் சொரூபமின்றியதென்பர். ஆதலால் சத்தாஸ்பூர்த்தி சூரியமும் தோற்றுகின்றதென்னும் அசத்கியாதிவாதம் சொல்லியபடி சித்தமாகின்றது. சத்தாஸ்பூர்த்தி சூரியத்தின் பிரதீதியைக் கூறுதல் விருத்தமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணம் அசத்தென்னும் சொற்பொருளாமெனின், பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணம் பாதிக்கப்படுவதாகின்றது. பாதிக்கப்படுவதற்குரியதனைப் பாத்தியமென்பர். இவ்வாற்றால் பாதத்திற்கு உரியதின் பிரதீதி அசத்கியாதியெனப் படுகின்றதென்பது சித்தமாயிற்று. அதுவே சித்தாந்தியின் மதமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீயக்கியாதி சித்தாந்தத்தில் உண்டு. பாதயோக்கியமே அநிர்வசநீயமாகின்றது. இவ்வாற்றால் சித்தாந்தத்திற்கு விலக்ஷணமாக அசத்கியாதிவாதம் உளதென்று கூறுதல் சம்பவியாது.

கசஅ—கருச. ஆத்மக்யாதியின் கிரமும் கண்டனமும்.

கசஅ. ஆந்தரபதார்த்தங்களை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதிவாதியின் அபிப்பிராயம்.

அங்ஙனமே ஆத்மக்யாதி வாதமும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் விஞ்ஞானவாதியின் மதத்தில் ஆத்மக்யாதி யுளது. க்ஷணிக விஞ்ஞானத்தினை விஞ்ஞானவாதி ஆத்மா வென்பர். அவர் மதத்தில் பாகியரஜதமில்லை. ஆனால் ஆந்தரவிஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவிருக்கின்றது. அதன் தர்மம் இரஜதமாம். தோஷபலத்தால் வெளியிற் றோற்றுகின்றது. சூரியவாதியின் மதமின்றி ஆந்தரபதார்த்தத்தின்சத்தையில் சுகதருடையசிஷ்யர்கள் எவருக்கும்

விவாத மில்லை. புறப்பதார்த்தத்தினையோ ஒருவர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்; ஒருவர் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆதலால் புறப்பதார்த்தின் சத்தையிலோ அவர்களுக்கு விவாதமுண்டு. சூநியவாதியின் ஓர் நாஸ்திகனும் ஆந்தர (உள்) விஞ்ஞானத்தின் நிஷேதத்தினைச் செய்கிறதில்லை. ஆதலால் உள் இரஜதத்தின் விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மா அதிஷ்டானம். அதன் தர்மமாகிய இரஜதம் உள்ளிருப்பதாம். தோஷவலியால் புறத்ததுபோலத் தோற்றுகின்றது. ஞானத்தினால் இரஜதத்தின் பாதம் சொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதத்தினது புறத்திருத்தற்றன்மையின் பாத முண்டாகின்றது. அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இரஜத தர்மியின் பாதமும், இதுவெனுந் தன்மை வடிவ பாகிய விருத்தியின் பாதமும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. ஆத்மக்யாதி மதத்தில் இரஜதத்தின் பாதமோ அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. எனெனின் சூநியவாதிக்கு வேறான சகல சௌகதர்கள் (சுகதர்வழி வந்தோர்) மதத்திலும் பதார்த்தங்களின் ஆந்தர சத்தையில் விவாதமில்லை. ஆதலால் சொரூபமாக இரஜதத்தின் பாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. கேவலம் பாகியத்தன்மை வடிவ இதந்தையின் பாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய வாதம் அங்கீகரிக்கின், தர்ம தர்மிகளின் பாதம் கற்பித்தல் கௌரவமாம். ஆத்மக்யாதியை அங்கீகரிக்கின் தர்மியின் பாதமின்றி இதந்தைவடிவ தர்ம மாத்திரத்தின் பாதம் கற்பித்தலில் இலாகவமாம். இது ஆத்மக்யாதி வாதியின் அபிப்பிராயம். இம்மதத்தில் இரஜதம் ஆந்தர சத்தியமாம். அது வெளிதேசத்தில் தோற்றுதல் பிரமமாம். ஆதலால் இரஜத ஞானத்தில் இரஜதகோசரத்தன்மை அம்சம் பிரமமன்று. ஆனால் இரஜதத்தின் பாகியதேசத் திருக்குந்தன்மை புணர்ச்சி அம்சத்தில் பிரமம் உண்டு.

௧௪௬. ஆந்தர பதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதி வாதியினது மதத்தின் கண்டனம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று:— இரஜதம் உள்ளிருப்பதாமென்னும் அநுபவம் ஒருவருக்கும் உண்டாகிறதில்லை. பிரம ஸ்தலத்திலேனும் யதார்த்த ஸ்தலத்திலேனும் இரஜத முதலியவற்றின் ஆந்தரத்தன்மை எப்பிரமாணத்தாலும் பெறப்படுவதில்லை. சுக

முதலியன ஆந்தரமும், இரஜதமுதலியன பாகியமுமா மென்னும் அநுபவம் எல்லோருக்கு முண்டாகின்றது. இரஜதத்தை ஆந்தர மெனக்கொள்ளின் அநுபவத்திற்கு விரோதமாம். ஆந்தரத்தன் மையைச் சாதிக்கும் பிரமாண யுக்திகளுமில்லை. ஆதலால் ஆந்தர இரஜதத்திற்குப் பாகியப் பிரதீதியை அங்கீகரித்தல் அசங்கத மாம்.

கரு௦. சௌகதர்களது இரண்டு பேதங்களில் பாகிய பதார்த்தவாதிகளது ஆத்மக்கி யாதியின் அநுவாதம்.

சௌகதர்களில் இரண்டு பேதமுண்டு :— ஒன்றோ விஞ்ஞான வாதம்; மற்றையது பாகியவாதம். பாகியவாதத்திலும் இரண்டுபேத முண்டு. ஒன்றோ பாகிய பதார்த்தம் அநுமேயமாம்; பிரத்தியக்ஷ மன்று; ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது; ஞானத்தினால் ஞேயத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது; இவ்வாற்றால் பாகியபதார் த்தங்களுக்குப் பரோக்ஷவாத மிருக்கின்றது. பாகிய பதார்த்தமும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் பாகிய பதார் த்தங்களுக்கு அபரோக்ஷ வாதமுண்டு; இவற்றில் விஞ்ஞானவாதி யின் மதத்திலோ வியாவகாரிக இரஜதமும் பாகியமன்று. பாகிய பதார்த்தவாதியின் மதத்தில் யதார்த்த ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமோ பாகியமாம். ஆதலால் முற்கூறிய அநுபவத்திற்கு விரோதமில்லை. பிரமஸ்தலத்தில் பாகிய இரஜதத்தை அங்கீகரித் தற்குப் பிரயோஜனமின்று. ஏனெனின் கடகமுதலியவற்றின் சித் தியோ அவ்விரஜதத்தால் உண்டாகிறதில்லை; கேவலம் பிரதீதிமாத் திரமாகின்றது. விஷயமின்றிப் பிரதீதி உண்டாகாதாகலின், பிரமப் பிரதீதிக்கு விஷயத்தோடு கூடியதன்மை சித்தித்தலே அவ்விரஜ தத்தின் பயனும். அதனை ஆந்தரமாகவே அங்கீகரிக்கினும், பிரம ப்பிரதீதி விஷயத்தோடு கூடியதாய் விடுகின்றது. பாகியமெ னக்கொண்டு பிரதீதிக்கு விஷயத்தோடுகூடியதன்மை சித்திக்கச் செய்யின், அவர் மதத்தில் முற்கூறியபடி தர்ம தர்மிகளுக்குப் பா தம் அங்கீகரித்தலால் கௌரவமிருக்கின்றது. ஆந்தரரஜதத்திற்குத் தோஷபலத்தால் வெளிப் பிரதீதியை அங்கீகரிக்கின், கேவலம் இதந்தையின் பாதம் அங்கீகரித்தலால் இலாகவ முண்டாகின்றது. யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதம் முன்னிருக்குமிடத்

தில் உளதாகின்றது. பிரமஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமும் முன்னிருக்குமிடத்தில் உளதாயின், யதார்த்தஞானத்திற்கும் பிரம ஞானத்திற்கும் விலக்ஷணத்தன்மை உண்டாகாது. ஆத்மக்கியாதி மதத்திலோ யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமும் முன்னிருக்குமிடத்திலிருக்கின்றது. பிரமஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதம் ஆந்தரமாம். ஆதலால் பாகியத்தன்மை ஆந்தரத் தன்மை வடிவ விஷயத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையினால் யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மைப்பேதம் ஞானத்திற்குண்டாகின்றது. பாகிய தேசத்தில் பிரமத்தினது விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், சுத்திதேசத்தில் உற்பத்தியாகிய இரஜதத்தின் பிரதீதி எல்லோருக்கும் உண்டாதல் வேண்டும். ஒரு அதிஷ்டானத்தில் பத்துப்புருஷர்களுக்கு வேறு வேறு பதார்த்தங்களின் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் எல்லாப் பதார்த்தங்களின் பிரதீதியும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆத்மக்கியாதி மதத்திலோ எவனுள்ளே எப்பதார்த்தம் உற்பத்தியாகின்றதோ, அவனுக்கு முன்னிருக்குமிடத்தில் அப்பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் அந்நியபுருஷனுக்கு அதனது தோற்றத்தின் சங்கையே உண்டாகிறதில்லை. பிரமத்தின் விஷயத்திற்குப் பாகிய உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், அவர் மதத்தில் அந்நிய புருஷர்களுக்குத் தோற்றாமையில் சமாதானத்தைத் தேடுதலாகிய கிலேசமே பயனும். இவ்வாறு பாகிய பதார்த்தவாதி சௌகதமதத்தில் ஆத்மக்கியாதியின் வார்த்தை சம்பவிக்கின்றது. வியாவகாரிக பதார்த்தமே அவர்கள் மதத்தில் பாகியமாம். பிராதிபாஸிக ரஜதமுதலியன பாகியமன்று; கேவலம் ஆந்தரமேயாம்.

௩௫௧. பாகிய பதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்கியாதி வாதியினது மதத்தின் கண்டனம்

அங்ஙனமாயினும் ஆத்மக்கியாதி வாதம அசங்கதமேயாம். ஏனெனின் இரஜதமுதலிய பதார்த்தம் சொப்பனமின்றி ஜாக்கிரத்தில் ஆந்தரமென்பது அப்பிரசித்தமாம். பாகிய சுபாவத்திற்குப் பிரமஸ்தலத்தில் ஆந்தரம் கற்பித்தல் அப்பிரசித்த கற்பனையாகிய தோஷமாம். ஆந்தரமாயின், "என்னிடத்து இரஜதம், யான் இரஜதம்"

என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல்வேண்டும். "இது இரஜத" மென்ப தாக இரஜதத்தின் பாகிய உணர்ச்சி உண்டாகின்றது.

இரஜதம் ஆந்தரமாய்ப் பாகியதேசத்தில் இல்லாதிருக்கினும், தோஷமகாத்மியத்தால் ஆந்தர பதார்த்தத்தின் பிரதீதி பாகியத் தில் உண்டாகின்றது. பாகியத்தன்மை வடிவ இதந்தை (இதுவெ னுந்தன்மை) சுத்தியிலிருக்கின்றது. தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் சுத்தியின் இதந்தை இரஜதத்தில் தோற்றுகின்றது. எத்தோஷத் தினால் ஆந்தர ரஜதம் உற்பத்தியாயிருக்கின்றதோ, அத்தோஷத்தி னாலேயேஆந்தரத்தில் உற்பத்தியாகிய இரஜதத்தில் சுத்தியின் இதந் தை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இரஜதத்திற்குப் பாகிய தேசத்தில் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், பாகியதேசத்திற் சத்திய ரஜதமோ சம் பவியாது; அநிர்வசநீயம் மதிக்கப்படும். அவ்வநிர்வசநீய வஸ்து உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனை தோஷமாகும். ஆந்தரத்திலோ சத்திய ரஜதம் உற்பத்தியாகின் றது. ஆந்தரமாயிருத்தலின் அதன் கேடும் உபாதானமும் அசக்கி யமாம். ஆதலால் சத்தியமாயினும் கடகமுதலிய சித்தித்த வடிவப் பயனின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய வஸ்து வின் கற்பனை உண்டாகிறதில்லை. அநிர்வசநீயக் கியாதியினால் ஆத்மக்கியாதியினும் இவ்விலாகவமிருக்கின்றதென்று இவ்வாறு கூறின், அதுவும் அசங்கதமாம்:—சுத்தியின் இதந்தை ரஜதத்தில் தோற்றுகின்றதென்று கூறுதலால் அந்நியதாக்கியாதியின் அங் கீகார முண்டாகின்றது. இதந்தைத் தோற்றத்தில் அந்நியதா க்கியாதி அங்கீகரிக்கின், சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தர்மியின் பிரதீதியினையும் அந்நியதாக்கியாதியென்றே கொள்ளவேண்டும். ஆந்தரரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். எங்ஙனம்: இரஜதபதார்த்தம்சுத்தியினால் வியவகிதமாயிருக்கின்றது; அதனது தர்மத்தின் பிரதீதி சுத்தியிற் சம்பவியாதெனக் கூறின், உன்னு டைய மதத்திலும் சுத்தியினால் வியவகித உள்ளிடத்தில் இரஜத மிருக்கின்றது. அதனிடத்துச் சுத்தியின் தர்மாகிய இதந்தையின் பிரதீதி சம்பவியாமை சமமாம்.

௧௰௨. ஆத்மக்கியாதி வாதத்தின் விலக்ஷணமான அத்வைத வாதத்தின் சித்தாந்தம்.

சித்தாந்தத்திலோ சுத்தியிலிருப்பதாகிய தாதான்மியத்தின் அநிர்வசநீயசம்பந்தம் இரஜதத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. அதனைச் சம்சர்க்காத்தியாச மென்பர். அதிஷ்டானத்தின் சம்பந்தம் ஆரோபிதத்தில் யாண்டுத் தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டுச் சகலஅதிஷ்டானத்தின் சம்சர்க்காத்தியாசமு முண்டாகின்றது. சம்சர்க்காத்தியாசமின்றி அந்நிய தர்மத்தின் பிரதீதி அந்நியத்தில் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்ருல் அத்தியாசமின்றிச் சுத்தியிலிருக்கும் இதந்தையின் பிரதீதி ஆந்தர இரஜதத்திற் சம்பவியாமையால், ஆத்மக்கியாதி வாதம் அசங்கதமாம். அநிர்வசநீயவஸ்துவின் அப்பிரசித்த கற்பனையாகிய தோஷம் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் அஞ்ஞானத்தாற் சொல்லப்பட்டதாம். ஏனெனின், .

அத்வைத வாதத்தின் முக்கிய சித்தாந்தம் இதுவாம்:—சேதனம் சத்தியம்; அதற்கு வேருகிய யாவும் மித்தையாம். அநிர்வசநீயத்தினை மித்தையென்பர். ஆதலால் சேதனத்திற்குப் பின்னமான பதார்த்தத்தினைச் சத்தியமென்று கூறுதலிலேயே அப்பிரசித்த கற்பனை இருக்கின்றது. சேதனத்திற்குப் பின்னமான பதார்த்தங்களில் அநிர்வசநீயத்தன்மையோ அதிப்பிரசித்தமாம். யுக்தியினுல் விசாரிக்கின் அப்போது எவ்வநாத்மபதார்த்தங்களின் சொரூபமும் சித்தியாது; ஆனுல் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் சகல அநாத்மபதார்த்தங்களும் அநிர்வசநீயமாம். சித்தாந்தத்தில் அநாத்ம பதார்த்தம் எதுவும் சத்தியமன்று. கந்தருவ நகரத்தினைப்போல சகலப் பிரபஞ்சமும் திருஷ்டநஷ்ட சுபாவமாம். சொப்பனத்தினும் ஜாக்கிர பதார்த்தங்களில் சிறிதும் விலக்ஷணத்தன்மையில்லை. சுத்தி ரஜதம் பிராதிபாஸிகமாம். காந்தை (ஸ்திரீ)யின் கை முதலியவற்றிலுள்ள இரஜதம் வியாவகாரிகமாம். இவ்வாற்ருல் அநாத்ம பதார்த்தங்களில் மித்தியாத்தன்மை சத்தியத்தன்மையான விலக்ஷணத்துவம் ஒன்றற்கொன்று சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அது ஸ்தூலபுத்தியுடையவர்களுக்கு அத்வைத போதத்தில் பிரவேசித்தற் பொருட்டு அருந்ததி நியாயத்தாற் சொல்லப்பட் டிருகின்றது. ஸ்தூல புத்தியுடைய புருஷனுக்கு முதலிலேயே முக்கிய சித்தாந்தத்தின் கிரமத்தைச் சொல்லுமிடத்து, அற்புதமான அர்த்தத்தைக்கேட்டு

அநாத்ம சத்தியத்தன்மைப் பாவனையுடைய புருஷன் சாஸ்திரத்தின் விமுகனுய்ப் புருஷார்த்தத்தினின்றும் பிரஷ்டனுய் விடுவான். இதன்பொருட்டே அநாத்ம பதார்த்தங்களுக்கு வியாவகாரிக பிராதிபாஸிக பேதத்தால் இருவகைச் சத்தை சொல்லப்பட்டது. சேதனத்திற்குப் பாரமார்த்திக சத்தை சொல்லப்பட்டது. பிரபஞ்சத்தின் சேதனத்தினும் நியூன (குறைந்த) சத்தை புத்தியில் ஆரூடமாய், சகல அநாத்ம பதார்த்தங்களுக்கும் சொப்பன முதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் பிராதிபாஸிகத் தன்மையை அறிந்து, நிஷேத வாக்கியத்தினுல் சகல அநாத்மாக்களேயும் சத்தாஸ்பூர்த்தி சூநியமெ (சத்தையின் விளக்கமின்றியமெத)ன்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இதனுற்றுன் சத்தாபேதம் கூறப்பட்டது. அநாத்ம பதார்த்தங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று சத்தையின் வேறுபாட்டில் அத்வைத சாஸ்திரத்திற்குத் தாற்பரிய மில்லே. ஆதலால் அத்வைத வாதிக்கு அநிர்வசநீய பதார்த்தம் அப்பிரசித்தமா மென்று கூறுதல் விருத்தமாம்; வேறு வகையான சம்பவமில்லே. ஆதலால் இலாகவ கௌரவம் கூறுதல் முற்றும் அசம்பவமாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி யின்றி வேறு விதமாகவும் சம்பவிக்கின், கௌரவ தோஷத்தைக் கண்டு இப்பக்ஷத்தின் தியாகம் சம்பவிக்கும். முற்கூறிய கிரமமாக சத்கியாதிமுதலிய எந்தப் பக்ஷமும் சம்பவியாது. ஆதலால் கௌரவ இலாகவ விசாரமே பயனின்றியதாம்.

கரு௫. சித்தாந்தத்திற்கூறிய கௌரவ தோஷத்தின் பரிகார பூர்வகமாக இருவகை விஞ்ஞான வாதத்தின் அசம்பவம்.

ஆத்மக்கியாதியின் நிரூபணத்தின் ஆரம்பத்தில், பாகிய ரஜத உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் இரஜத தர்மியும் இதந்தைத் தருமமாகிய இவ்விரண்டற்கும் பாதத்தை அங்கீகரித்தலில் கௌரவமுண்டு. ஆத்மக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின் இதந்தை மாத்திரத்திற்குப் பாதமுண்டாகுதலால் தர்மியின் பாதத்தை அங்கீகரியாமையில் இலாகவமுண்டென்று கூறி இருக்கின்றது.

இக்கூற்றும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின், சுக்தியின் ஞானமுண்டாக "மித்தையாகிய இரஜதம் எனக்குத் தோற்றியது" என்றிவ்வாறு இரஜதத்தின் பாதம் எல்லோருக்கும் அநுபவசித்த

மாயுளது. ஆத்மக்யாதியின்படி இரஜதத்தில் மித்தையாகிய பாகியத் தன்மைத் தோற்றமுண்டாய் இவ்வாறு பாத முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் தர்மியினது பாதத்தை இலாகவபலத்தால் கெடுக்கின், பாக முதலிய பயனைச் சாதிக்கும் வியாபார சமூகத்தில் ஒரு வியாபாரத்தைச் செய்து இலாகவபலத்தால் அதிக வியாபாரத்தை விடுதல் வேண்டும். பிரமமுடைய புருஷனுக்கு ஆப்தன் உபதேசஞ் செய்யின், அப்போது "இது இரஜத மன்று; இது சுத்தியா"மென்றிவ்வாறு இரஜதத்தினைச் சொரூபமாக நிஷேதஞ் செய்கின்றான். ஆத்மக்கியாதியின்படி "ஈண்டு இரஜத மில்லை" ஆனால் "ஆத்மாவினிடத்தில் இரஜதமிருக்கின்றது" என்றிவ்வாறு இரஜதத்தினது தேச மாத்திரத்தின் நிஷேதஞ் செய்தல்வேண்டும். ஆதலால் ஆத்மாவினிடத்து உற்பத்தியானதற்குப் பாகியதேசத்திற் கியாதி யிருக்கின்றது. இவ்வர்த்தத்தில் தாற்பரியத்தினால் பாகிய பதார்த்தவாதி சௌகதரது ஆத்மக்கியாதி வாதம் அசங்கதமாம். விஞ்ஞானத்திற்கு வேறாக ஓர் பாகிய பதார்த்தமும் ஆந்தர பதார்த்தமு மில்லை. ஆனால் விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவின் ஆகாரம் சகல பதார்த்தங்களுமாம். இவ்வாற்றால் விஞ்ஞான வாதிக்கு விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவின் இரஜத வடிவமான கியாதி இருக்கின்றது என்னும் தாற்பரியத்தினாலும் ஆத்மக்கியாதி வாதம் அசங்கதமாம். விஞ்ஞானத்திற்கு வேறாக இரஜத மிருக்கின்றது. அது ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அதனை விஞ்ஞானவடிவ ஆத்மாவிறகு அபின்னமாகக் கூறுதல் சம்பவியாது. விஞ்ஞான வாதியின் மதத்தில் சகல பதார்த்தங்களும் க்ஷணிகவிஞ்ஞான வடிவமாம். அதனிடத்துப் பிரத்தியபிஞ்ஞையசம்பவமுதலிய அநேக தூஷணங்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் ஆதமக்யாதி சம்பவியாது.

கருச-ககூக. அந்நியதாக்கியாதியின் கிரமமும் கண்டனமும்.

கருச. அந்நியதாக்கியாதிவாதியின் தாற்பரியம்.

அந்நியதாக்கியாதி வாதமும் அசங்கதமாம். இது அந்நியதாக்கியாதி வாதியின் தாற்பரியமாம்:—எந்தப் புருஷனுக்குச் சத்திய பதார்த்தத்தின் அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரம் இருக்கின்றதோ, அவனது தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்திற்கு முன் கண்ட சமான பதார்த்தத்தோடு சம்பந்த முண்டாயின், ஆண்டு

எதிரிலுள்ள சமான பதார்த்தத்தின் சாமாந்ய ஞானத்தால்முன் கண்டதின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அல்லது ஸ்மிருதி உண்டாகிறதில்லை; சமானமானதின் உணர்ச்சியால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகின்றது. எந்தப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அல்லது எதன் உற்பூதசம்ஸ்கார முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் தர்மம் எதிரிலுள்ள பதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: சத்தியஇரஜதத்தின் அநுபவஜந்ய சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய புருஷனுக்கு இரஜத சமானமான சுத்தியோடு தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாயின் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அதனை ஸ்மரிக்கவே இரஜதத்தின் இரஜதத்தன்மைத் தர்மம் சுத்தியிற் காண்கின்றது. அல்லது நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாய் இரஜதப் பிரமத்தில் விலம்பம்உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திர சம்பந்தத்திற்கும் இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமத்திற்கும் இடையில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதாநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாக, ஸ்மிருதியின் வியவதானமின்றி விரைவாகவே சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தருமத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஸ்மிருதி ஸ்தலத்தில் எங்ஙனம் முன் கண்டதற்கொப்பானதின் ஞானத்தினால் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரம ஸ்தலத்தில் முன் கண்டதற்குச் சமானமான பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகவே, சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத முண்டாய்ச் சம்ஸ்கார கோசர தர்மத்தின் ஞானம் முன்னிருப்பதில் உண்டாகின்றது. இதனை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர். அந்நியவடிவமாகத் தோற்றுதலை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர். சுத்தியாகிய பதார்த்தத்தில் சுத்தித்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது; இரஜதத்தன்மை இல்லை. சுத்தியின் ஞானம் இரஜதத்தன்மை வடிவத்தாலுண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்நிய வடிவமாகப் பிரதீதி இருக்கின்றது.

௧௫௫. விசாரசாகரத்தின்கண் கூறிய இருவகைக் கியாதி வாதத்தில் முதல் பிராசீன மதத்தின் கிரமும் கண்டனமும்.

விசாரசாகரத்தில் அந்நியதாக்கியாதியில் இரண்டு பேதங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது பிரகாரம் இதுவாம்:— இரஜதப்பிரம முண்டாகுங்கால், ஆண்டுக் காந்தையின் கரமுதலிய

வற்றிலுள்ள இரஜதத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாய் அதன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் காந்தையின் கரத்தில் அல்லது கடையிலுள்ள இரஜதத்தின் முன்னிருக்குமிடத்துப் பிரதீதி அந்நியதாக்கியாதியாம். இம்மதத்தில் தர்மதர்மி அம்சத்திலோ இரஜதத்தின் ஞானம் யதார்த்தமாம். ஆனால் தேச அம்சத்தில் வேறுவகை ஞான முண்டு. கடை முதலியவற்றின் இரஜதம் மறைவா யிருக்கின்றது. அதனோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும் தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்திற்கு விஷயவகித இரஜதத்தோடு சம்பந்தமுண்டாய் ஞானமுண்டாகின்றது. இது தோஷத்தின் மகாத்மியமாம். இத்தன்மை அந்நியதாக்கியாதி இப்போதிருப்பனவாகிய நியாய முதலிய கிரந்தங்களில் காணப்படவில்லை. என்றாலும் இவ்வகையான அந்நியதாக்கியாதியின் கண்டனம் அநேக நூல்களிலிருக்கின்றது.

இதில்இத்தோஷமிருக்கின்றது:—தேசாந்தரத்திலுள்ள இரஜதத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாயின், கடையில் இரஜதத்தின் சமீபத்தில் வைக்கப்பட்ட பிற பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாதல் வேண்டும். காந்தையின் கரத்திலுள்ள இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங்கால் காந்தையினது கரத்தின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல் வேண்டும். அன்றியும் இங்ஙனம் கூறின்:— அந்நியதாக்கியாதிக்குக் கேவலம் இந்திரியத்தினுல் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் பூர்வாநுபவத்தினுல் உண்டாகிய சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய தோஷமுள்ள நேத்திரத்தால் அந்நியதாக்கியாதி ஞானம் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் உற்பூத சம்ஸ்காரம் நேத்திரத்தின் சககாரியாம். இரஜதகோசர சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தினுல் இரஜதத்தின் ஞானமே உண்டாகின்றது. அந்நியபதார்த்த கோசர சம்ஸ்காரமோ இருக்கின்றது; ஆனுல் உற்புத்தமன்று. இதனுல் அந்நிய வஸ்துவின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. சம்ஸ்காரத்தின் உற்புத்தத்தன்மையும் அநுற்புத்தத் தன்மையும் காரியத்தினுல் அநுமேயமாம்; ஆதலால் தோஷமில்லை. என்றாலும் யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுத்திக்குச் சமானமாக ஆரோபித இரஜதத்தின் பரிமாணம் தோற்றுகின்றது. இலகுவான சுத்தியில் இரஜதப் பிரமமுண்டாகுங் காலத்து ஆரோபிக்கப்பட்ட இரஜதத்தினும் இலகுத்தன்மை தோற்றுகின்றது. மகத்தாகிய சுத்தியில்

இரஜதப்பிரமமுண்டாகுங்கால் ஆண்டு மகத்துப்பரிமாணமுடைய இரஜதம் தோற்றுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஆரோபிக்கப்பட்ட பதார்த்தத்தில் அதிஷ்டான பரிமாணத்தின் நியமமிருத்தலின், சுத்தி முதலியவற்றின் இரஜதத்தன்மை முதலிய தர்மத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அந்நிய தேசத்திலுள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகுமாயின், ஆரோபிதத்தில் அதிஷ்டான பரிமாணத்தின் நியமம் வேண்டியதில்லை. சுத்தியினது இலகு பரிமாணமும் அங்ஙனமே மகத்பரிமாணமும் தோற்றுகின்றன. ஆதலால் தேசாந்தரத்தின் இரஜதத்தினது பிரதீதி இல்லை. இரஜத சம்ஸ்காரமுடையவர்களுக்கு அந்நியபதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி சம்பவிக்கிறதில்லையாயினும், எல்லா இடங்களிலும் உள்ள அநந்த இரஜதங்களின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு அளவின்றிய தூஷணங்களால் விழுங்கப்பட்டதாம் இப்பக்ஷம். இதனாற்றான் தற்காலத்தைய நூல்களில் இப்பக்ஷம் காணப்படுகிறதில்லை.

கருஅ. முற்கூறிய அந்நியதாக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தர்மத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றதென்னும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தை அநேக நூலாசிரியர்களாகிய நையாயிகர் எழுதியிருக்கின்றனர். என்றாலும் அவர்கள் எழுத்தும் சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விருத்தமாம். ஆதலால் விசுவசிக்கத்தக்க தன்று:— சொப்பன ஞானத்தினை நையாயிகர் **மானஸவிபரீயய** மென்பர். அந்நியதாக்கியாதியினை **விபரீயய** மென்பர். சுருதியில் சொப்பன பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. "ந தத்ர ரதா ந ரதயோகா ந பந்தானோ பவந்த்யத ரதாந் ரதயோகாந் பத: ஸ்ருஜதே-ஆண்டு இரதமுமில்லை. இரதத்திற் பூட்டியனவுமில்லை. வழியுமில்லை. இனி இரதங்களும் இரதத்திற்பூட்டியனவும் வழிகளும்ஆகக்கடவனவென்று சிருஷ்டிக்கின்றார்" என்பது (பிருகதாரணிய) சுருதி. அது வியாவகாரிக இரதம், குதிரை, வழியென்பவற்றைச் சொப்பனத்தில் நிஷேதித்து, அநிர்வசநீய ரதம் குதிரை வழி என்பவற்றின் உற்பத்தி கூறியிருக்கின்றது. அங்ஙனமே "ஸந்த்யே ஸ்ருஷ்டிராஹ ஹி-சந்தியிற் (சொப்பனத்திற்) சிருஷ்டியை (சுருதி) கூறுகின்றது." என்பது வியாசசூத்திரம். அதுவும் சொப்பனத்தின் அநிர்வசநீய பதார்த்தங்

களின் சிருஷ்டியைக் கூறி யிருக்கின்றது. வியாசராற் செய்யப் பட்ட சூத்திரம் ஸ்மிருதி வடிவமாம்.

இவ்வாற்றால் நையாயிகர்களது அந்நியதாக்கியாதி வாதம் சுருதி ஸ்மிருதி விருத்தமாம். நேத்திரத்தினால் வியவகித இராஜதத் தன்மையின் ஞானம் சுத்தியிற் சம்பவியாது. சுத்திக்குச் சமீபத் தில் இராஜதமிருக்குமாயின், இரண்டற்கும் சையோக முண்டாய் இராஜதத்திலுள்ள இராஜதத்தன்மையின் நேத்திர ஜந்நியப் பிரம ஞானம் சுத்தியிற் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டுச் சுத்தியின் சமீ பத்தில் இராஜத மில்லையோ, ஆண்டுச் சுத்தியில் இராஜதத்தன்மைப் பிரமம் நேத்திர ஜந்நியமென்பது சம்பவியாது. ஏனெனின் விசே ஷண விசேஷியங்களோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமுண்டாக இந்தி ரியஜந்நிய விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சத்திய ரஜத மிருக்கின்றதோ, ஆண்டு விசேஷணம் இராஜதத்தன்மையாம்; விசே ஷியம் இராஜதவியக்தியாம். இராஜதவியக்தியோடு நேத்திரத்தின் சையோக சம்பந்தமுண்டாகின்றது. இராஜதத்தன்மையோடு நேத் திரத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆகலால் "இது இராஜத" மென்பதாக இராஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் நேத் திர ஜந்நிய ஞானமுண்டாகின்றது. யாண்டுச் சுத்தியில் இராஜதத் தன்மை விசிஷ்டப்பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசேஷியமா கிய சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. இராஜதத்தன்மை விசேஷணத்தோடு சையுக்த சமவாய மில்லை. இர ஜதவியக்தியோடு சையோக முண்டாயின், இராஜதத்தன்மையோடு சையுக்த சமவாயமுண்டாகும். இராஜதவியக்தியோடு சையோகத் தின் அபாவத்தால் இராஜதத்தன்மையோடு சையுக்த சமவாயத் தின் அபாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் இராஜத விசிஷ்ட சுத்தியின் ஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை.

கரு௭. பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கேதுவாகிய அறுவகை இலௌகிகமும் மூவகை அலௌகிகமு மாகிய இரண்டு சம்பந்தங்கள்.

நையாயிகர் கூறுவதாவது:—பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏது வாகிய விஷய இந்திரியங்களின் சம்பந்தம் இருவகையாம். ஒன்று இலௌகிகசம்பந்தம்; மற்றையது அலௌகிகசம்பந்தம். சையோக முதலிய அறுவகைச் சம்பந்தங்களும் இலௌகிக மெனப்படுகின்றன.

சாமாநியலக்ஷணம், ஞானலக்ஷணம், யோகஜந்ய தர்மலக்ஷணம் என மூவகை அலௌகிக சம்பந்த முண்டு. இலௌகிக சம்பந்தத்தின் உதாரணத்தையும் சொரூபத்தையும் பிரத்தியக்ஷ நிரூபணத்திற் கூறி யிருக்கின்றோம்.

அலௌகிக சம்பந்தத்தின் உதாரணமும் சொரூபமும் இவ்வாறாம்:—யாண்டு ஒரு கடத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரே கடத்தின் சாக்ஷாத்காரம் நேத்திரத்தினால் உண்டாகிறதில்லை. கடத்தன்மையின் ஆசிரயமாகிய சகல கடங்களின் சாக்ஷாத்காரமும் நேத்திரத்தினால் உண்டாகின்றது. ஆனால் நவீன மதத்தில் நேத்திரசையுக்த கடத்தின் சாக்ஷாத்காரமும், தேசாந்தரங்களிலுள்ள கடங்களின் சாக்ஷாத்காரமும் ஒரே கணத்தி லுண்டாகின்றன. பிராசீன மதத்தில் நேத்திரசையுக்த கடத்தின் சாக்ஷாத்காரம முதற்கணத்தி லுண்டாகின்றது. ஆனால் நவீன மதத்தில் நேத்திர சையுக்தகடத்தின் சாக்ஷாத்காரமும், தேசாந்தரத்தின்கண்ணுள்ள கடத்தின் சாக்ஷாத்காரமும் இரண்டாவது கணத்தி லுண்டாகின்றன. இரண்டு சாக்ஷாத்காரமும் நேத்திர ஜந்யமாம்; ஆனால் சம்பந்தம் பின்னமாம். இவை இரண்டு மதங்களாம். இவற்றுள் பிராசீனக் கிரமம் எளிதாம். ஆதலால் பிராசீனக் கிரமத்தினையே கூறுவாம்:—முன்னிடத்திருக்கும் கடத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாய், "இது கடம்" என்பதாக ஒரு கடத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. இச்சாக்ஷாத்காரத்திற் கேது சையோகசம்பந்தமாம். ஆதலால் இச்சாக்ஷாத்காரம இலௌகிக சம்பந்த ஜந்யமாம். இச்சாக்ஷாத்காரத்திற்கு விஷயம் கடமும் கடத்தன்மையுமாம். அவற்றுள் வியக்தி விசேஷியமும், கடத்தன்மைப் பிரகாரமுமாம். விசேஷணத்தைப் பிரகாரமென்பர். இந்தஞானத்திற்பிரகாரமாகியகடத்தன்மை எதுவோ அது எல்லாக் கடங்களிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முன்னிடத்துள்ள கடத்தின் ஞான காலத்தில் நேத்திரேந்திரியத்தின்சுவஜந்யஞானப் பிரகாரவடிவ கடத்தன்மையுடைமைச் சம்பந்தம் சகல கடங்களினும் இருக்கின்றது. இச்சம்பந்தத்தால் நேத்திரேந்திரிய ஜந்ய சகல கடங்களின் சாக்ஷாத்காரமும் இரண்டாவது கணத்தில் உண்டாகின்றது. இச்சாக்ஷாத்காரத்தின் விஷயம் முன்னுள்ள கடமுமாம். ஏனெனின், கடத்தன்மையுடைமை

எங்ஙனம் அந்நிய கடங்களி லிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே முன்னிருக்கும் கடத்திலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முன்னிருக்கும் கடத்தைக் கோசரிப்பன இரண்டுஞானங்களாகின்றன. முதல் க்ஷணத்தில்இலௌகிக ஞானமுண்டாகின்றது.இரண்டாவது க்ஷணத்தில் அலௌகிக ஞான முண்டாகின்றது. கூறிய இச்சம்பந்தம் அலௌகிகமாம். அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நிய ஞானமும் அலௌகிகமாம். இந்திரியத்திற்குச் சகல கடங்களினோடும் சுவ ஜந்நிய ஞான விசேஷண வடிவ கட த்தன்மையுடைமைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. யாண்டு நேத்திர ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரம் ஒரு கடத்திற்கு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுவ வென்னுஞ் சொல் நேத்திரத்தை அறிவிப்பதாம். யாண்டுத் துவக்கினால் ஒரு கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுவ வென்னுஞ் சொல் துவக்கை அறிவிப்பதாம். இவ்வாறு எவ்விந்திரியத்தினால் ஒரு வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய ஜந்நியமாகவே சகல கடங்களின் அலௌகிக சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றது.நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய ஒரு கடத்தின் இலௌகிக சாக்ஷாத்கார முண்டாயின், துவக்கிந்திரியஜந்நிய சகலகடங்களின் அலௌகிக சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகிறதில்லை. நேத்திர ஜந்நிய ஒரு கடத்தின் ஞான முண்டாகவே சுவ என்பது நேத்திரம்; அதனால் ஜந்நியமென்பது "இது கட" மென்னும் ஞானம்; அதனிடத்துப் பிரகார (விசேஷண) வடிவமாகிய கடத்தன்மை யாதோ அதனையுடைமை அதாவது அதன் ஆதாரத்தன்மை சகல கடங்களிலு மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சகல கடங்களின் ஞானத்திற்கும் ஏது முற்கூறிய சம்பந்தமாம். அது ஒரு கட ஞான முண்டாயின், அப்போது நேத்திர ஜந்நிய ஞானத்தில் கடத்தன்மைவிசேஷணமுண்டாகின்றது. முன்னிருக்கும் கடத்தின் இலௌகிக ஞானத்தால் முற்கூறிய சம்பந்தம் சம்பவியாது. ஆதலால் இலௌகிக ஞானம் முதற்கணத்தில் உண்டாகின்றது; அலௌகிகம் உத்தரக்ஷணத்தி லுண்டாகின்றது. இது பிராசீனக் கிரமம். நவீனக் கிரமத்தால் ஒரே ஞானம் சகல கடகோசரமாகின்றது. முன்னிருக்கும் கட அம்சத்தில் இலௌகிக முண்டாகின்றது. தேசாந்தரத்திலுள்ள கடாம்சத்தில் அலௌகிக முண்டாகின்றது. பிரசங்கத்தாலடையப்பட்ட ஒரு கிரமத்தைக் கூறினோம். விரிதலஞ்சி நவீனக் கிரமத்தைக் கூறவில்லை. இது சாமாந்நியலக்ஷண சம்பந்தம். சாமாந்நிய மென்பது ஜாதியும்

லக்ஷணமென்பது. சொரூபமுமாமாகலின் ஜாதிசொரூப சம்பந்தமாம். இதனால் இது பெறப்பட்டதாயிற்று:—நேத்திரஜந்நிய ஞான விசேஷண வடிவ கடத்தன்மையுடைமையைக் கூறுதலால் கடத்தன்மையே சித்திக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய சம்பந்தம் சாமாநிய சொரூப்மாம். அல்லது கடத்தன்மை யதிகரணத்தினைக் கடத்தன்மை யுடைமை எனக் கூறினும் சாமாநிய லக்ஷண சம்பந்தமே இருக்கின்றது. ஏனெனின் அநேக அதிகரணங்களில் அதிகரணத்தன்மைத் தர்மம் சாமாநியமாம். இந்த ஸ்தானத்தில் அநேகங்களிலிருக்கும் சமான தர்மம் எதுவோ அது சாமாநிய சப்தத்திற்குப் பொருளாம். கேவலம் ஜாதியே சாமாநிய சப்தத்திற்குப் பொருளன்று. ஆதலால் அநேக கடங்களில் கடத்தன்மை அதிகரணத்தன்மையும் சமான தர்மமாய் இருத்தலின் சாமாநியமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஒரு வியக்தியோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாக, இந்திரிய சம்பந்தியாகிய வியக்தியின் சமான தர்மமுடைய இந்திரிய சம்பந்தியாகிய சகல வியக்தியோடும் இந்திரியத்தின் சாமானிய லக்ஷண அலௌகிக சம்பந்த முண்டாதலால், வியவகித அவ்வியவகித வஸ்துக்களின் இந்திரிய ஜந்நிய அலௌகிக சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது.

ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தின் உதாரணத்தோடு கூடிய சொரூபம் இதுவாம். யாண்டு இந்திரியயோக்கிய பதார்த்தத்தோடுஇந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ,இந்திரிய சம்பந்தகாலத்தில் அவ்விந்திரிய அயோக்கியபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிஞானம்உண்டாகின்றதோ,ஆண்டுஇந்திரியசம்பந்தியாகியபதார்த்தம்,ஸ்மிருதிகோசர பதார்த்தம் என்பவற்றின் ஏகஞான முண்டாகின்றது. ஆண்டு எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அந்த அம்சத்தில் அந்தஞானம் அலௌகிகமாம். எந்தஅம்சத்தினது இந்திரியசம்பந்தஜந்நியமாகின்றதோ அந்த அம்சத்தில் லௌகிக மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: சந்தனத்தோடு நேத்திரேந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகுங்காலத்தில் சுகந்த தர்மத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாயின்,அப்போது நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சந்தனத்தன்மை விசிஷ்ட சந்தனமோ நேத்திரத்திற்கு யோக்கியமாம். சந்தனத்தின் தர்மம் சுகந்தமாம்; அதனோடு நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்தமுமிருக்கின்றது. என்றாலும் நேத்திர யோக்கியம் சுகந்த மன்று.

கிராணயோக்கியம் சுகந்தமாம். ஆதலால் நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் சுகந்த தர்மத்தின் சாக்ஷாத் சாக்ஷாத்கார முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் நேத்திர சையோகத்தால் சந்தன வியக்தியின் சாக்ஷாத் ஞானமும் நேத்திர சையுக்த சமவாயத்தால் சந்தனத்தன்மைச் சாக்ஷாத்ஞானமு முண்டாகின்றன. சந்தனத்தின் சுகந்த குணத்தால் நேத்திரத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் இருப்பதாயினும் பயனில்லாததாம். என்றாலும் நேத்திர சையோகம் இருக்கும்போதே, "சுகந்தமுடையதுசந்தனம்" என்பதாகச் சந்தனகோசர சாக்ஷாத் ஞானம் அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் சந்தனத்தின்கண் உள்ள சுகந்த குணத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் ஓர் சாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆண்டு வேறு எச்சம்பந்தமும் நேத்திரத்திற்குச் சுகந்த குணத்தோடில்லை. நேத்திர சையுக்த சமவாய மிருக்கின்றது. அது கந்தஞானத்தை உண்டுபண்ணுவ தன்று. எவனுக்குச் சந்தனத்தின் சுகந்தத்தன்மை கிராணத்தினால் அநுபவிக்கப்பட்டதாகின்றதோ, அவனுக்கே நேத்திரத்தினால் சந்தனத்தின் "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. எவனுக்குச் சந்தனத்தின் சுகந்தமுடைமை கிராணத்தினால் அநுபவிக்கப்பட்டதாகிறதில்லையோ, அவனுக்குச் சந்தனத்தினோடு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகச் "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பூர்வ அநுபவ ஜந்திய சுகந்தத்தின் சம்ஸ்காரத்திற்குச் "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தினால் அந்வயவெதிரேக மிருக்கின்றது. ஆதலால் "சுகந்தமுடையது சந்தனம்" என்னும் சாக்ஷாத் ஞானத்திற்குச் சுகந்தாநுபவஜந்திய சம்ஸகாரம் அல்லது சுகந்த ஸ்மிருதி ஏதுவாம். சுகந்த சம்ஸ்காரத்திற்கு அல்லது ஸ்மிருதிக்குச் சுகந்தப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சுவதந்திர காரணத்தன்மையைக் கூறின், சுகந்த அம்சத்தில் அந்த ஞானம் சாக்ஷாத்மாகாது. "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானம் சுகந்தாம்சத்தினும் சந்தன சந்தனத் தன்மைகளைப்போலச் சாக்ஷாத் மென்பதே அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் அந்த ஞானத்திற் கேதுவாகிய சம்ஸ்காரத்திற்காவது ஸ்மிருதிக்காவது நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் அங்கீகரித்தல்வேண்டும். நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தினை அங்கீகரிக்கின், சுகந்தஞானமும் சம்ஸ்கார அல்லது ஸ்மிருதிவடிவ நேத்திரத்தின்

சம்பந்த ஜந்நியமாம்; ஆதலால் சாக்ஷா-க்ஷமாம். ஆனால் சம்ஸ்காரம் அல்லது ஸ்மிருதி நேத்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டதாமாயின் நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுளதாம். எங்ஙனம் கடத்தால் நிரூபிக்கப்பட்ட சையோகம் கடத்தின் சம்பந்த மெனப்படுகின்றதோ, படத்தால் நிரூபிக்கப்பட்ட சையோகம் படத்தின தெனப்படுகின்றதோ, இவ்வாற்றால் சுகந்த கோசரஸ்மிருதியும் சம்ஸ்காரமும் நேத்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டனவாமாயின், நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் சம்பவிக்கும். வேறுவகையாக நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் சுகந்தத்தின் ஸ்மிருதிக்காவது சுகந்தத்தின் சம்ஸ்காரத்திற்காவது கூறுதல் சம்பவியாதாகலின், இவ்வாற்றால் நேத்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டனவாம். எப்போது சந்தனத்தின் சாக்ஷாத்காரமுண்டாகிறதோ, அப்போது மனதிற்கும் ஆத்மாவிற்கும் சம்பந்தமுண்டாய், மனதிற்கும் நேத்திரத்திற்கும் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆத்ம சையுக்த மன சையுக்த நேத்திரத்திற்குச் சந்தனத்தோடு சையோக முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் மன ஆத்மாக்களின் சையோகமும் மன நேத்திரங்களின் சையோகமும் சந்தன சாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஏதுவாம். எக்காலத்தில் ஆத்ம சையுக்த மனதிற்கு நேத்திரத்தோடு சையோகமுண்டாகின்றதோ, அக்காலத்தில் சுகந்தத்தின் ஸ்மிருதி அல்லது சுகந்தத்தின் சம்ஸ்காரம் ஆத்மாவினிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. அவற்றின் விஷயம் சுகந்தமாம். ஆதலால் சுவசையுக்த மனசையுக்த ஆத்மசமவேத ஞானம், அல்லது சுவசையுக்த மனசையுக்த ஆத்ம சமவேத சம்ஸ்காரம் சந்தனத்திற்குச் சுகந்தத்தி லிருக்கின்றது. ஏனெனின் சுவசப்தத்தாற் நேத்திரம் கொள்ளப்படுகிறது. அதனோடு சையுக்தம் அதாவது சையோகமுடையது மனமாம்; அதனோடு சையுக்தம் அதாவது சையோகமுடையது ஆத்மாவாம். அதனிடத்துச் சமவேதத்தி (சமவாயசம்பந்தத்தா லிருப்பத)ற்குச் சுகந்தத்தின் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. சுகந்தத்தின் சம்ஸ்காரமும் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஆத்மாவிலிருப்பதாம். ஆதலால் நேத்திரசையுக்த மனசையுக்த ஆத்மசமவேத ஸ்மிருதி ஞானமும், நேத்திரசையுக்த மனசையுக்த ஆத்மசமவேத சம்ஸ்காரமுமாகிய இவ்விரண்டும் நேத்திரநிரூபிதமாம். நேத்திரத்தால் நிகழும் சொரூபமாகிய இது பரம்பரையாம். ஆதலால் நேத்திரத்தின்சம்பந்தமிருக்கின்றது. இந்தப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்

திற்குப் பிரதியோகி நேத்திரமும், அநுயோகி சுகந்தமுமாம். எதனிடத்துச் சம்பந்தமிருக்குமோ அது சம்பந்தத்தின் அநுயோகி யெனப்படுகின்றது. ஸ்மிருதிரூப அல்லது சம்ஸ்காரரூப முற்கூறிய பரம்பரையால் நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் யாதோ அதன் விஷயம் சுகந்தமாம். ஆதலால் முற்கூறியசம்பந்தத்திற்குச்சுகந்தம் அநுயோகியாம். ஞானத்தின் அதிகரணத்தன்மை விஷயத்தில் அநுபவ சித்தமாம். ஆதலால் ஆத்மாவைப்போல விஷயமும் ஞானத்திற்கு அதிகரணமென்றும், அநுயோகியென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "கடத்தில் ஞானம்" என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. ஆண்டுக் "கடவிருத்தி ஞானம்" என்பது கூறிய வாக்கியத்திற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றால் விஷயமும் ஆத்மாவினைப் போல ஞானத்திற்கு ஆதாரமா யிருத்தலால் அநுயோகியாம். ஆனால் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஞானங்களுக் காதாரம் ஆத்மாவாம். விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஞானத்திற்கு ஆதாரம் சுகந்த முதலிய விஷயங்களாம். எது ஞானத்திற்கு ஆதாரமாகின்றதோ, அதுவே சம்ஸ்காரத்திற்கு ஆதாரமாகின்றது. ஏனெனின் பூர்வ அநுபவத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்பத்தியாகின்றது. அநுபவத்திற்குச் சமான விஷயமுடைய பின் ஸ்மிருதி முதலிய வற்றினை உண்டாக்குகின்றது. ஆதலால் முன் அநுபவம், சம்ஸ்காரம், ஸ்மிருதி என்னும் மூன்றற்கும் ஆசிரயமாகிய விஷயம் சமானமாம். ஆதலால் சுகந்தகோசர சம்ஸ்காரமும் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சுகந்தத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் "நேத்திரப்பிரதியோகியினையுடைய சம்ஸ்காரத்திற்கு அநுயோகி சுகந்தமாம். இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதி வடிவ அல்லது சம்ஸ்கார வடிவ சம்பந்தம் நேத்திரத்திற்குச் சுகந்தத்தா லிருக்கிறது. சையோக சம்பந்தம் சந்தன வியக்தியினு லிருக்கின்றது. சையுக்தசமவாயம் சந்தனத்தன்மையோடிருக்கின்றது. ஆதலால் மூன்றனையும் விஷயஞ்செய்வது "சுகந்தமுடையது சந்தன"மென்னும் நேத்திரேந்திரிய சாக்ஷாத்காரமாம். "சுகந்தமுடையது சந்தனமா" மென்பது வாக்கியத்திற்குப் பொருள். நேத்திரத்தினுல் சுகந்தம், சந்தனத்தன்மை, சந்தனம் என்பவற்றின் 'சாக்ஷாத்கார முண்டாகுமிடத்துச் சந்தனத் தனிமையோடு ஆண்டு இலௌகிக சம்பந்த மிருக்கின்றது. சையோகமுதலிய ஆறு சம்பந்தங்களை இலௌகிக சம்பந்த மென்பர். ஸ்மிருதியின் சம்ஸ்காரமும் இலௌகிகசம்பந்தத்திற்கு வேறாயிருத்தலின் அலௌகிக

மெனப்படும். யாண்டுச் சந்தனத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த காலத்தில் சுகந்த ஸ்மிருதி அநுபவ சித்தமாகின்றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதிவடிவ சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியின் அநுபவ முண்டாகாவிடின், சம்ஸ்காரமே சம்பந்தமாம். இந்த அலௌகிக சம்பந்தத்தினை ஞானலக்ஷண சம்பந்த மென்பர். ஸ்மிருதியினிடத்தோ ஞான சப்தத்தின் பிரயோகம் பிரசித்தமாகவே இருக்கின்றது. சம்ஸ்காரமும் ஞான ஜந்நியமாய்ப் பின் ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவ தாகின்றது. இதனால் ஞானத்தின் சம்பந்தமுடையதா யிருத்தலால் ஞான மெனப்படுகின்றது.

அங்ஙனமே யோகிக்கு இந்திரிய சம்பந்தியின் சாக்ஷாத்காரத்தினைப் போல இந்திரியத்தினால் வியவகிதத்தின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றது. ஆண்டு யோகாப்பியாசத்தினால் இந்திரியத்தில் விலக்ஷண சாமார்த்திய முண்டாகின்றது. ஆதலால் யோகஜ தர்மமே இந்திரியத்தின் சம்பந்த மெனப்படுகின்றது. ஆனால் இதனிடத்து மதபேத மிருக்கின்றது.

ஜகதீசபட்டாசாரியர் மதம் இதுவாம்:— எவ்விந்திரியத்திற்கு யோக்கியம் எப்பதார்த்தமாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அப்பதார்த்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. யோகிக்கு மறைந்துள்ளன, சென்றன, வருவன என்பவற்றின் இந்திரிய ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றது. யோகிக் கந்நியமானவர்களுக்கு வர்த்தமான இந்திரிய சம்பந்தமுடையதின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்திற்கு எப்பதார்த்தம் யோக்கியமன்றோ, அவ்விந்திரியத்தால் அப்பதார்த்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் யோகிக்கு முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: உருவத்தின் ஞானம் நேத்திரத்தினாலேயே உண்டாகின்றது; இரச முதலியவற்றால் உண்டாகிறதில்லை.

வேறு சில நூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:— யோகத்திற்கு அற்புதமகிமை இருக்கின்றது. அப்பியாசத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளால் யோகஜதர்மம் விலக்ஷணமாக உண்டாகின்றது. சிலரிடத்திலோ அப்பியாசத்தின் மேம்பாட்டால் இத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாகின்றது. ஒரு இந்திரியத்தால் யோக்கிய அயோக்கியமான எல்லாவற்றின் ஞானமும் உண்டாகின்றது. எல்லாவிதத்தினாலும் யோகஜ தர்மத்தினால் வியவகிதத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் யோகஜ தர்மமும் அலௌகிக சம்பந்தமாம்.

௧௫௮. நியாயமதத்தில் அலௌகிக சம்பந்தத்தால் சுத்தியில் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தன்மையின் ஞானமும், அந்தஞானம் சுகந்தமுடைய சந்தனத்தின் ஞானத்திற்கு விலக்ஷணமாதலும்.

இவ்வாற்றால் இந்திரியத்தின் சையோக முதலிய சம்பந்தமின்றி, அலௌகிக சம்பந்தத்தினாலும் இந்திரிய ஜந்திய சாக்ஷாத்கார முண்டாதலால், தேசாந்தரத்தின் கண்ணுள்ள இரஜதத்திலிருக்கும் இரஜதத்தன்மையின் சாக்ஷாஷ சாக்ஷாத்காரமும் சுத்தியினிடத்து அலௌகிக சம்பந்தத்தாற் சம்பவிக்கின்றது. சுகந்த ஸ்மிருதியும், சந்தனத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகச் "சுகந்தமுடையது சந்தனம்" என்பதாக யோக்கிய அயோக்கிய அநுபவகோசர சாக்ஷாஷ ஞானமு முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் சுத்தியினோடு உண்டாகின்றது. சுத்தி வியக்தியோ நேத்திரயோக்கியமாம். இரஜதத்தன்மை ஜாதி பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாயினும், ஜாதியின் ஆசிரயமாகிய வியக்தி யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷகோசரமாகின்றதோ, ஆண்டு ஜாதி யோக்கியமாம். யாண்டு ஜாதியின் ஆசிரயம் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய மல்லவோ, ஆண்டு ஜாதி அயோக்கியமாம். இப்பிரசங்கத்தில் இரஜதத்தன்மையின் ஆசிரயமாகிய இரஜதவியக்தி நேத்திரத்தோடு வியவகிதமாம். ஆதலால் நேத்திர யோக்கியமன்று. எங்ஙனம் சுகந்த அம்சத்தில் சந்தன ஞானம் அலௌகிகமோ, அங்ஙனமே "இது இரஜத" மென்னும் ஞானமும் இரஜதத்தன்மை அம்சத்தில் அலௌகிகமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானத்தால் சந்தனத்தின் கண்ணுள்ள சுகந்தம் சந்தனத்தில் தோற்றுகின்றது. "இது இரஜத" மென்னும் ஞானத்தால் இதுவெனும் பதார்த்தத்திலில்லாத இரஜதத்தன்மை இதுவெனும் பதார்த்தத்திற் றோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே மற்றும் விலக்ஷணத்தன்மை யுளது:— "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானத்தால் நேத்திரத்திற்கு அயோக்கியமான சுகந்தம் தோற்றுகின்றது. சந்தனத்தின் சகல சாமானிய விசேஷத்தன்மையும் தோற்றுகின்றது. "இது இரஜத" மென்னும் ஞானத்தினால் வியவகிதமா யிருத்தலின், நேத்திரத்திற்கு அயோக்கியமான இரஜதத்தன்மையின் விளக்கமோ சுகந்த விளக்கத்திற்

குச் சமானமாம். ஆனால் சந்தனத்தின் விசேஷ வடிவ சந்தனத் தன்மையின் விளக்கம்போல சுத்தியின் விசேஷ வடிவ சுத்தித் தன்மையின் விளக்கம் உண்டாகிறதில்லை. மலயாசலத்தின்கண் உண்டாகிய காஷ்ட விசேஷ வடிவமான சந்தனத்தின் அவயவம் தோற்றுகின்றது. சுத்தியின் முக்கோணத்தன்மை முதலிய விசிஷ்ட அவயவம் தோற்றுகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பேதமுண்டு. யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மைகள் கிரமமாக முற்கூறிய பேதத்தினால் ஆயினவாகவே இருக்கின்றன. இந்திரியத்தின் சையோகமும் அயோக்கியதர்மத்தின் ஸ்மிருதியுமாகிய சாமக்கிரி இரண்டுஞானங்களிலும் சமமாம். சாமக்கிரி பேதமின்றி முற்கூறியவகையின் விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் சாமக்கிரியினிடத்துந் தோஷமின்றிய தன்மையும் தோஷத்தோடுகூடிய தன்மையுமாகிய விலக்ஷணத்தன்மை யிருக்கின்றது. இதனால் முற்கூறிய விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் "வாசனையுடைத்து சந்தனம்" என்னுமிடத்தில் ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தை நிரூபிக்குந்தன்மை நேத்திரத்திற்கிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே "இது இரஜத" மென்னும் ஸ்தானத்திலும் நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானசம்பந்த மிருக்கின்றது. அதை நிரூபிப்பது நேத்திரமாம். விஷயம் இரஜதத்தன்மையாம். அது ஸ்மிருதிஞானத்திற்கு அநுயோகியாம். எவ்விஷயத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அது விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஞானத்திற்கு அநுயோகியாம். நேத்திரத்தோடு சையோகமுடையதா யிருத்தலின் நேத்திரசையுக்தம் மனமாம்; அதனோடுசையுக்தம் அதாவது சையோகமுடையது ஆத்மாவாம்; அதனிடத்துச் சமவேத ஞானம் இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதியாம். அது விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தன்மையி லிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானவடிவ நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் இரஜதத்தன்மையி லிருத்தலால், நேத்திர சம்பந்தப்பட்ட இரஜதத்தன்மையின் பிரமஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

அலௌகிக ஞானரூப சம்பந்தமில்லை; ஆனால் ஞானத்தின் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலால் நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானத்தின் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தம் அலௌகிக சம்பந்தமாம். "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்

னும் ஸ்தானத்தில் சம்பந்தவடிவ முற்கூறிய விஷயத்தன்மை சுகந்தத்தி லிருக்கின்றது. "இது வெள்ளி" யென்னு மிடத்தில் நேத்திர சையுக்த மனசையுக்த ஆத்மசமவேத ஞானம் இரஜதத்தன்மை ஸ்மிருதியாம். அதன் விஷயத்தன்மை இரஜதத்தன்மையி லிருக்கின்றது. இவ்வாறு விஷயத்தன்மை யம்ச சம்பந்தத்தைச் சேர்த்தால் சம்பந்தத்தின் அநுயோகி சுகந்த இரஜதத்தன்மைக ளென்பது ஸ்பஷ்டமேயாம். இதனால் அந்நியதாக்கியாதி வாதம் சம்பவிக்கின்றது. நேத்திரத்தின் சம்பந்தமின்றி, இரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இத்தோஷம் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இல்லை. இவ்வாற்றால் இரஜதத்தன்மைவடிவ விசேஷணத்தோடு நேத்திரத்தின் அலௌகிக சம்பந்தமும், சுத்தி வடிவ விசேஷியத்தோடு இலௌகிக சம்பந்தமும் அங்கீகரித்து, அந்நியதாக்கியாதியின் சம்பவத்தைக் கூறுகின்றார்.

கரு௬. அநிர்வசநீயக்கியாதியில் நியாயத்திற் கூறிய தோஷம்.

அநிர்வசநீயக்கியாதியில் இத்தோஷத்தைக் கூறுகின்றார்:— அந்நியதாக்கியாதி வாதிக்குப் பிரமஞானத்தின் காரணத்தன்மை தோஷத்தில் அங்கீகரிப்பதாகின்றது. அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிக்கு இரஜதமுதலிய அநிர்வசநீய விஷயங்களின் காரணத்தன்மையும், அவற்றின் ஞானத்தினது காரணத்தன்மையும் அங்கீகரிக்க வருகின்றது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இலாகவமுளது. அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதியின்றி நிர்வாக முண்டாகிறதில்லை. சிலவிடத்து அந்நியதாக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின்றனர்; சிலவிடத்து அநிர்வசநீயக்கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் முழுவதும் அந்நியதாக்கியாதியினையே அங்கீகரித்தல் தகுதியாம். முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின், அத்வைதவாதிக்குத் தன் மதநூல்களோடு விரோதமுண்டாகும். கேவல அநிர்வசநீயக்கியாதியினால் நிர்வாக முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு அநிர்வசநீயக்கியாதி சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு அத்வைத மதநூல்களில் அந்நியதாக்கியாதியே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம் அநாத்ம பதார்த்தங்களில் பாதிக்கப்படாத்தன்மை வடிவ சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய பாதிக்கப்படாத்தன்மையின் உற்பத்தியினை

அநாத்ம பதார்த்தங்களிற் கூறுவோமாயின், இக்கூற்று "பிறப்பில்லாததற்குப் பிறப்புண்டாயிற்று, நித்தியத்திற்குத் துவம்சமுண்டாயிற்று" என்னும் வாக்கியங்களுக்குச் சமானமாக விருத்தமாம். ஆதலால் ஆத்ம சத்தியத்தன்மை அநாத்மாவினிடத்தில் தோற்றுதலாகிய அந்நியதாக்கியாதியே சம்பவிக்கின்றது. இத்தன்மை ஸ்தானங்களில் அந்நியதாக்கியாதியே அத்வைதநூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. பரோக்ஷப் பிரமஸ்தலத்திலும் அத்வைத நூல்களில் அந்நியதாக்கியாதியே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது அவற்றின் தாற்பரியமாம்:— பிரத்தியக்ஷஞானமோ நியமமாக வர்த்தமான கோசரமாகின்றது. எந்த விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அவ்விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படுகின்றது. வியவகித இரஜதத்தினது இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தம் பிரமாதாவோடு சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் முன்னுள்ள இடத்தில் இரஜதத்தின் சத்தை (இருப்பு) அவசியம் வேண்டும். பரோக்ஷ ஞானமோ அதீதமும் வருவனவுமாகிய பதார்த்தங்களினது மாகின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷ ஞானத்தினது விஷயத்தின் சம்பந்தம் பிரமாதாவோடு அபேக்ஷிக்கப்பட்டதன்று; சம்பவிப்பதுமில்லை. ஏனெனின் யாண்டு அநுமானப் பிரமாணத்தினாலாவது சப்தப் பிரமாணத்தினாலாவது தேசாந்தரத்திருப்பனவும் காலாந்தரத் திருப்பனவுமாகிய பதார்த்தங்களின் யதார்த்தஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பின்னதேசத்திருப்பதும் பின்னகாலத் திருப்பதுமாகிய பிரமாதாவோடு சம்பந்த முண்டாகிறதில்லை. பிரமவடிவ பரோக்ஷஞானத்திலோ பிரமாதாவோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் முற்றும் அசம்பாவிதமாம். ஆதலால் பரோக்ஷப் பிரமஸ்தலத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி யில்லை. ஆனால் விஷயசூந்திய தேசத்தில் விஷயத்தின் பிரதீதியாகிய அந்நியதாக்கியாதி இருக்கின்றது. இவ்வாறு அநேக இடங்களில் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அபரோக்ஷப் பிரமத்தில் யாண்டு வியவகித ஆரோபித முண்டாகின்றதோ, அதே ஸ்தானத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதியை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். யாண்டு முன்னுள்ள இடத்தில் அதிஷ்டான சம்பந்தமுடைய ஆரோபித முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அந்நியதாக்கியாதியே யிருக்கின்றது. ஏனெனின் அதிஷ்டான கோசரவிருத்தி உண்டாயின், அப்போது ஆரோபித வஸ்துவிற்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தம் அந்நியதா

க்கியாதியை அங்கீகரிக்கினும் சம்பவிக்கின்றது. அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி நிஷ்பிரயோஜனமாம். இவ்வாற்ருல் அத்வைதவாதியின் மதத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி ஒன்றினுல் நிர்வாக முண்டாகிறதில்லை. அந்நியதாக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின், அநிர்வசநீயக்கியாதியின் அங்கீகார முண்டாகாது. யாண்டு வியவகித ஆரோபித முண்டாய்ப் பிரத்தியக்ஷப் பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்தஸ்தானத்தில் அத்வைதவாதியானவர் அந்நியதாக்கியாதியின் அசம்பவம் கூறியிருக்கின்றனர். ஆண்டும் முற்கூறியபடி நேத்திரத்தின் ஞானலக்ஷண சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமத்தின் சம்பவமிருத்தலின், அநிர்வசநீயக்கியாதியின் அங்கீகாரம் பிரயோஜனசூந்யமாய்க் கௌரவத்தால் தூஷிக்கப்படுவதாம்.

ககூ0. சாமாநியம் ஞான லக்ஷணமுதலிய அலௌகிக சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏதுவாதல் சம்பவியாமையின் பிரமஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத்துவ மின்மை.

இத்தன்மைய அநந்த நிரர்த்தகப் பிதற்றுதலை நையாயிகர் விவேகமின்மையாற் செய்திருக்கின்றனர். ஏனெனின் சாமாநிய லக்ஷணமுதலிய சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏதுவெனக்கூறின், அது எல்லோருடைய அநுபவத்திற்கும் விரோதமாம். எவனுக்கு ஒருகடத்தின் நேத்திரஜந்நிய ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவனை "எத்தனை கடங்களின் சாக்ஷாஷ சாட்சாத்காரம் உனக்கு உண்டாயிற்று" என்று கேட்பாம். அப்போது பிரசினம்செய்பவனைப்பார்த்துக் காண்பவன் "எனது நேத்திரத்திற் கெதிரில் ஒரு கடமிருக்கின்றது. எவ்வளவு கடங்களின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டாயிற்றென்று நீவினவியது அவிவேகத்தினுலாம்" என்றிவ்வாறு கடத்தைக் காண்போன் பிரசினத்திற்கு உபாலம்பஞ் செய்கின்ருன். நையாயிகக் கிரமமாக இலௌகிக அலௌகிக பேதத்தால் சகல கடங்களினது பிரத்தியக்ஷத்தினது சாமக்கிரி இருத்தலால் உபாலம்பம் (பழித்தல்) சம்பவியாது. ஒரு கடத்தின் இலௌகிக சாக்ஷாஷம் உண்டாயிருக்கின்றது. எல்லாவற்றின் அலௌகிக சாக்ஷாஷ சாக்ஷாத்காரம் உண்டாயிருக்கின்றது. என்று விடைகூறுதல் வேண்டும். வியவகித கடத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தைக் கேட்டு எல்லோருடைய இருதயத்திலும் ஆச்சரியம் உண்டாகின்றது. ஆத

லால் சாமாந்ய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் சாக்ஷாத்காரம் சர்வலோக விருத்தமாம், சகல தந்திரங்களுக்கும் விருத்தமாம். ஆனால் ஒரு கடத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாயின், அப்போது கடாந்தரத்தின் சஜாதீயத்தன்மையினால் ஸ்மிருதி முதலியன சம்பவிக்கின்றன. அங்ஙனமே "வாசனையுடையது சந்தன" மென்பதாகச் சந்தனத்தில் சுகந்த தர்மத்தைக் கவரும் சாக்ஷாக்ஷ சாக்ஷாத்காரம் ஞானரூப சம்பந்தத்தால் நேத்திரேந்திரிய ஜந்யமாகின்றதென்று நையாயிகர் கூறுவதும் விருத்தமாம். ஏனெனின் எந்தப் புருஷனுக்குச் சந்தனத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, அவனை "யாது காணப்பட்டது" என்று கேட்கின், அப்போது அவன் "சுகந்தமுடைய சந்தனம் காணப்பட்ட" தென்று இவ்வாறு கூறுவன். மீண்டும், இச்சந்தனத்தில் சுகந்த மிருக்கின்றதென்னும் ஞானம் உனக்கெவ்வா றுண்டாயிற்றென்று பிரித்துக் கேட்போமாயின், அப்போது திருஷ்டா இது கூறுகின்றான்:—சுவேத (வெண்மைச்) சந்தனமா யிருத்தலால் சுகந்தம் இதில் அவசியமாயிருக்கும். இரக்த சந்தனத்தில் சுகந்தமிராது. இத்தன்மைய சுவேதத்தில் கந்தமிருக்குமென்று இவ்வாறு சுகந்தஞானத்தில் அநுமானஜந்யத் தன்மையைக் குறிப்பிக்கும் வாக்கியத்தைக் கூறுகின்றான். நேத்திரத்தால் சுகந்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் எனக்குண்டாயிருக்கின்றதென்று விடை கூறுகிறதில்லை. ஆதலால் சுகந்தத்தின் ஞானம் நேத்திர ஜந்யப் பிரத்தியக்ஷரூப மன்று. ஆனால் சுகந்தாம்சத்தில் அந்த ஞானம் அநுமிதியாம்; சந்தன அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷமாம். "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் வாக்கியப் பிரயோகமுடைய சந்தன திருஷ்டாவைப்பார்த்து, "இச்சந்தனத்தில் அற்ப கந்த மிருக்கின்றதா? அல்லது அதிக கந்த மிருக்கின்றதா?" என்று கேட்போமாயின், அப்போது அவன் "நேத்திரத்தினால் சுவேத சந்தனம் தோற்றுகின்றதாகலின், கந்த சாமாந்யத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. கந்தம் பிரத்தியக்ஷமாயின், கந்தத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளின் ஞானம் உண்டாகும். ஆதலால் கந்தத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளோ மூக்கினால் மோந்தால் அப்போது அறியப்படும். நேத்திரத்தினாலோ சுவேத சந்தனத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. அதனால் கந்த் சாமாந்யத்தின் ஞான முண்டாகின்றது" என்று விடை கூறுதலாலும் சுகந்தத்தினது ஞானத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது; பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. எவ்விந்திரியத்

தினால் ரூப, ரச, கந்த, பரிச, சப்தங்களின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தினால் உருவ முதலியவற்றினது உயர்வு தாழ்வுகளின் ஞானம் உண்டாகும். நேத்திரேந்திரியத்தால் கந்தத்தின் ஞான முண்டாகுமாயின், கந்தத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளின் ஞானம் உண்டாதல் வேண்டும். ஆகலால் சந்தனத்தில் சுகந்தத்தின் ஞானம் அநுமிதி வடிவமாம்; பிரத்தியக்ஷ மன்று. அநுமிதி ஞானத்தினாலோ உயர்வு தாழ்வுகளின் அப்பிரதீதி அநுபவசித்தமாம். தூமத்தினால் வந்நியின் ஞானம் உண்டாகின்றது. அண்டு வந்நியின் அற்பத்துவ மகத்துவங்களின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. நையாயிகர், லௌகிக சம்பந்த ஜந்நிய பிரத்தியக்ஷத்தினால் விஷயங்களின் உத்கருஷ அபகருஷங்கள் தோற்றுகின்றன, அலௌகிகத்தினால் விஷயத்தின் சாமாந்திய தர்மமும் தோற்றுகின்றது, விசேஷ தர்மம் தோற்றுகிறதில்லை என்று கூறுகின்றனர். அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் சாமாந்திய தர்மத்தினாலோ பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் விஷயத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கின்றது. அப்பிரசித்த சம்பந்தத்தால் அப்பிரசித்த பிரத்தியக்ஷ கற்பனை நிஷ்பிரயோஜனமாம். விசேஷரூபமாக சுகந்தத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை. சாமானிய ரூபமாக சுகந்தத்தின் பிரகாச மிருக்கின்றது. இவ்வாறு சுகந்தத்தின் ஞானம் நேத்திரத்தால் உண்டாகின்றது. இந்நையாயிக வசனத்தால் இது சித்திக்கின்றது:—நேத்திரத்தினால் சுவேத சந்தனத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகவே, சுகந்தத்தின் சாமாந்திய ஞானம் அநுமிதி ரூபமாகின்றது. அவ்வநுமிதிக்குப் பிரயோஜகம் சந்தனத்தின் சுவேதத் தன்மை ஞானவாயிலாக நேத்திரமாம். இவ்வாற்றால் சுகந்தத்தின் ஞானம் நேத்திரஜந்திய மன்று; அநுமிதியாம். நையாயிகர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—நேத்திர ஜந்திய சுகந்தத்தின் ஞானம் உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்களை விளக்குகிறதில்லை. ஆதலின் அநுமிதிக்குச் சமானமாம். அங்ஙனமாயினும் அநுமிதி வடிவம் சம்பவியாது ஏனெனின் "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானம் ஒன்றாம்; இரண்டன்று. ஒரே ஞானத்திற்குச் சுகந்த அம்சத்தில் அநுமிதித்தன்மையும், சந்தன அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையும் கூறின், அநுமிதித்தன்மை பிரத்தியக்ஷதன்மையாகிய விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேச முண்டாகும். ஆதலால் எல்லா அம்சங்களிலும் பிரத்தியக்ஷ முண்டென்று கூறுதலும் சம்ப

வியாது. ஏனெனின், உன்னுடைய மதத்தில் ஒரு ஞானத்தில் எங்ஙனம் இலௌகிகத்தன்மை அலௌகிகத்தன்மை யாகிய விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அநுமிதித்தன்மை பிரத்தியக்ஷத்தன்மைகளுக்கும் ஒரு ஞானத்தில் சமாவேசம் சம்பவிக்கின்றது. பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அநுமிதித்தன்மைகளின் விரோதமோ நியாயசாஸ்திர சம்ஸ்காரமுடையவர்களுக்குத் தோற்றுகின்றது. இலௌகிகத்தன்மை அலௌகிகத்தன்மைகளோ ஒன்றற்கொன்று அபாவரூபமா யிருக்கின்றன. ஆதலின் அவற்றின் விரோதம் எல்லோருக்கும் விளங்கும். பிரதியோகி அபாவங்கட்குப் பரஸ்பரம விரோதமிருக்கின்றது. இது சகல லோகத்திலும் பிரசித்தமாம். ஆதலால் உலகப் பிரசித்த விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேசத்தை நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இதனுல் விரோதமுள்ள பதார்த்தங்களுக்குச் சமாவேச மில்லையென்னும் வர்க்கியம் நாணமின்மையைக் காரணமாகவுடையதாம்.

வேதாந்த மதத்திலோ அந்தக்க்ரணத்தின் விருத்திரூப ஞானம் அம்சத்தோடு கூடியதாயிருத்தலின், ஒரு விருத்தியில் அம்சபேதத்தால் விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேசம் சம்பவிக்கின்றது. நியாயமதத்தில் ஞான ஜந்நியத்தன்மை இருக்கின்றது; ஆனுல் திரவியமில்லை. ஆதலால் அம்சத்தோடுகூடிய தன்று. நிரம்ச ஞானத்தில் விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேசம் பாதிதமாம். ஆதலால் "சுகந்தமுடையது சந்தன"மென்னும் ஞானம் சுகந்த அம்சத்தில் அநுமிதியாம்; சந்தன அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷமாம். அல்லது ஞானத்தின் உபாதானமாகிய அந்தக்கரணம் அம்சமுடையதாம். ஆதலால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணுமமாகிய இரண்டு ஞானமிருக்கின்றது. "சுகந்தமுடைய"தென்னும் ஞானம் அநுமிதி வடிவமாம். "சந்தன"மென்னும்ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். இரண்டு பரிணுமமும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால் அவற்றின் இருமை ஒருநாளும் தோற்றுகிறதில்லை. இவ்வாற்றுல் "வாசனையுடைத்துசந்தனம்" என்னும் ஞானம் சுகந்தஅம்சத்தில்சாக்ஷாத்தன்று. இந்த ஞானத்திற்கு ஒருவாற்றுல் அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நியத்தன்மை கூறினர்.

அங்ஙனமாயினும் "இது இரஜத"மென்றல் முதலிய பிரமமோ கூறியபடி சம்பவியாது. ஏனெனின் சுத்தியோடு நேத்திரத்தின்

சம்பந்தத்தினையும், இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதியினையும் "இது இரஜத" மென்னும் ஞானத்திற்குக் காரணமாய் அங்கீகரிக்கின், அவனை இது கேட்பாம்:—சுத்தியோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாய்ச் சுத்தி ரஜத சாதாரண தர்மமாகிய வெண்மினுமினுப்பு விசிஷ்ட சுத்தியின் இதுவெனும்வடிவ சாமாநியஞானமுண்டாய், இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகப் பின் அதன் பிரம முண்டாகின்றதா? அல்லது சுத்தியின் சாமாநியஞானத்திற்கு முன்னரே சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாக, அதேகாலத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய், "இதுஇரஜத" மென்னும் பிரமம் உண்டாகின்றதா? முதற்பக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்துச் சம்பவியாது. ஏனெனின், முதலிலோ சுத்தியின் சாமாநிய ஞானமும், அதற்குப்பின் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஸ்மிருதியும், அதன்பின் இரஜதப் பிரமமுமாக, இவ்வாறு மூன்று ஞானங்களின் தாரை அநுபவத்தால் பாதிதமாயிருக்கின்றது. "இது வெள்ளி" என்னும் ஒரே ஞானம் எல்லோருக்கும் தோற்றுகின்றது.

முதலில் சுத்தியின் சாமாநிய ஞானம் உண்டாதலின்றிச் சுத்தியோடு நேத்திரத்தின் சையோக காலத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய் "இது இரஜத" மென்னும் பிரமமுண்டாகின்றது என்று கூறுவாராயின், அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் சகல ஞானமும் சேதனவடிவ சொப்பிரகாசமாம். விருத்திவடிவஞானம் சாக்ஷிபாவியமாம். எந்த ஞானமும் எக்காலத்திலும் அஞ்ஞாதமாகாதென்னும் வார்த்தையினை மேற் பிரதிபாதனம் செய்வோம். ஆதலால் சுத்தியோடு நேத்திரத்தின் சையோககாலத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாயின், ஸ்மிருதியின் பிரகாசம் உண்டாதல் வேண்டும். ஸ்மிருதியில் சேதனபாகமோ சுயம்பிரகாசமாம். விருத்திபாகத்தின் பிரகாசம் சாக்ஷியதீனமாய் எப்போதும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸ்மிருதியின் அநுபவம் உண்டாதல் வேண்டும். நையாயிகனைச் சபதபூர்வகமாய் இது கேட்பாம்:— "சுத்தியில் 'இது இரஜத'மென்னும் பிரமத்திற்குப் பூர்வகாலத்தில் இரஜத ஸ்மிருதியின் அநுபவம் உனக்கு உண்டாகின்றதா?" என்று கேட்போமாயின், அப்போது அவன் உண்மை உரைப்பவனாயின், ஸ்மிருதியினது அநுபவத்தின் அபாவத்தையே கூறுவன். ஆதலால் சுத்தியினோடு நேத்திர சையோககாலத்தில் பிரமத்திற்கு முன் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி சம்பவிக்கிறதில்லை.

இரஜதாநுபவ ஜந்ய இரஜதகோசர சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய நேத்திர ஸம்யோகத்தால் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றது. சம்ஸ்கார குணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று; ஆனால் அநுமேயமாம். ஆதலால் முற்கூறிய தோஷமில்லை என்று கூறுவாராயின், அவனை அங்ஙனமாயினும் உற்புத்த சம்ஸ்காரம் பிரமத்தை உண்டுபண்ணுவதா? அல்லது உற்புத்தம் அநுற்புத்தமென்னும் இரண்டு சம்ஸ்காரமும் பிரமத்தை உண்டுபண்ணுவனவா? என்று கேட்பாம். இரண்டிற்கும் உண்டுபண்ணுந் தன்மையைக் கூறின் சம்பவியாது. ஏனெனின் அநுற்புத்த சம்ஸ்காரங்களால் ஸ்மிருதி முதலிய ஞானம் என்றும் உண்டாகாது. அநுற்புத்தத்தினாலும் ஸ்மிருதி உண்டாகுமாயின், அநுற்புத்த ஸம்ஸ்காரத்தால் எப்போதும் ஸ்மிருதி உண்டாகுதல்வேண்டும். ஆதலால் உற்புத்த சம்ஸ்காரத்தால் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரமஞானமும் உற்புத்தஸம்ஸ்காரத்தினாலேயே சம்பவிக்கின்றதாகலின், உற்புத்த ஸம்ஸ்காரம் பிரமத்தை உண்டுபண்ணுவதாம் என்று கூறின், அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதகம் (வாசனையை எழுப்புவன) சமானமானவற்றைக் காணுதல் முதலியனவாம். ஆதலால் சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் ஸம்யோகத்தால் வெண்பளபளப்பு விசிஷ்ட சுத்தியின் ஞானமுண்டாகியபின், இரஜதகோசர சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதம் சம்பவிக்கின்றது. நேத்திர சுத்திகளின் ஸம்யோக காலத்தில் இரஜதகோசர சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதம் சம்பவியாது. ஆதலால் இது அங்கீகரிப்பதாகும்:—முதற்கணத்தில் நேத்திர ஸம்யோகமும், இரண்டாவது கணத்தில் வெண்பளபளப்புத் தர்மவிசிஷ்ட சுத்தியின் ஞானமும், அதற்குப் பிற்கணத்தில் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதமும், அதற்குப் பிற்கணத்தில் இரஜதப்பிரமமும் சம்பவிக்கின்றன. இவ்வாற்றால் நேத்திர ஸம்யோகத்தினால் நான்காவது கணத்தில் பிரமஞானத்தின் உற்பத்தி சித்தித்தது. அது அநுபவத்தினால் பாதிக்கப்படுவதாம். நேத்திர ஸம்யோகத்திற்கு அவ்வியவகித பிற்கணத்தில் சாக்ஷுஷஞானம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுபவமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய கிரமம் அசங்கதமாம்.

முற்கூறியபடி சுத்தியின் இரண்டு ஞானங்கள் சித்திக்கின்றன. ஒன்றோ சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதக சாமாந்யஞானம்; மற்றையது சம்ஸ்கார ஜந்ய பிரமஞானம். இவ்வாற்றால் சுத்தியின்

இரண்டு ஞானமும் அநுபவசித்தமாம். நேத்திரசையோகமுண்டா கியும் "இது இரஜதம்" என்னும் ஒரே ஞானம் அநுபவ சித்த மாம். ஆதலால் இரஜதாநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய நேத்திர சையோகத்தினால் "இது இரஜத" மென்னும் பிரமம் உண்டாகின்றதென்று சொல்லுதலும் சம்பவியாது.

"சுகந்தமுடையது சந்தனம்" என்னும் ஞானத்தினை அலௌ கிகப்பிரத்தியக்ஷமெனக் கொள்ளினும், "இது இரஜத" மென் னும் ஞானமோ ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நியம் என்பது சம்பவியாது. ஏனெனின், "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானமுண்டாகச் சுகந்தத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளின் சந்தேகமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகந்தத்தினது உயர்வு தாழ்வு களின் நிச்சய வடிவப் பிரகடத்தன்மை அலௌகிக ஞானத்தால் உண்டாகிறதில்லை என்பதை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அலௌகிக ஞானத்தாலும் விஷயத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகுமாயின், சுகந்தத்தினது அபகர்ஷ முதலியவற்றின் சந்தேகம் சம்பவிக்கிற தில்லை. "இது இரஜத" மென்னும் பிரமத்தினாலும், சத்திய ரஜதத் தில் "இது இரஜத" மென்னும் பிரமையினாலும் இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை சமமாகின்றது. பிரமஸ்தலத்தில் இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகாதாயின், இரஜதத்தினது பரிமாண முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாதல்வேண்டும். பரிமாண முதலி யவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. இதனால் பிரமஞானத்தி னால் இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகின்றது. ஞான லக்ஷண சம்பந்த ஜந்நிய ஞானத்தினால் விஷயத்தின் பிரகடத் தன்மை உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் "இது இரஜத" மென்னும் பிரமஞானத்திற்கு ஏது ஞானலக்ஷண சம்பந்தமன்று.

விசாரஞ் செய்யின் ஞான்வடிவ சம்பந்தம் ஓரிடத்தும் சம்ப விக்கிறதில்லை. ஏனெனின் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தால் அலௌ கிகப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. இப்பக்ஷத்தின் நிச்சயம் இது வாம்:—யாண்டு ஒரு பதார்த்தத்தின் அநுபவஜந்நிய ஸ்மிருதி அல் லது அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்கார முண்டாய்ப் பிறபதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய சம் பந்தியில் ஸ்மிருதிகோசர பதார்த்தத்தின் அல்லது சம்ஸ்கார கோசர பதார்த்தத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. இந்திரிய சம்ப